

Odslej REK Franc Leskošek-Luka

Od sobote naprej se velenjski elektroenergetski kombinat, ki zaposluje približno 7400 delavcev, imenuje po nedavno umrlem narodnemu heroju tovarišu Francu Leskošku-Luki. Sklep o tem so sprejeli delegati na slavnostnem zasedanju delavskega sveta tega sozda pre-

teklo soboto.

Na slavnostnem zasedanju, katerega sta se udeležila kot gosta tudi predsednik Republiškega sveta ZSS Marjan Orožen in predsednik zveznega odbora sindikata delavcev energetike in petrokemije Predrag Jovanović, so poudarili, da s tem prevzemajo novo veli-

ko obvezo, vendar so sedanji njihovi proizvodni dosežki veliko zagotovilo, da bodo to ime nosili ponosno in častno.

(Udeleženci slovesnega zasedanja delavskega sveta so z dolgim ploskanjem sprejeli sklep o poimenovanju — na sliki)

Predsedstvo OK SZDL Velenje

Odgovorno opraviti nalogo

S petkove seje občinske konference socialistične zveze smo v občini Velenje začeli priprave na volitve novih organov krajevnih organizacij SZDL in občinske konference SZDL. Jeseni letos namreč poteče mandat vsem tistim organom in posameznim funkcionarjem v krajevnih ter občinski organizaciji SZDL, ki so bili izvoljeni pred štirimi leti. Glede na to, da smo dve leti zatem prešli na dveletni mandat, večina članov posameznih organov in nosilcev funkcij ne more biti ponovno izvoljenih. V vodstvih krajevnih konferenc, kjer so spremembe izvedli ob koncu lanskega leta, pa morajo preveriti, katerim članom je potekel drugi štiriletni mandat in

namesto njih izvoliti nove. V občini Velenje smo sicer začeli priprave na volitve, oziroma evidentiranje kandidatov, že ob začetku letošnjega leta, vendar pa ta akcija ni stekla v vseh okoljih enako odgovorno oziroma se niso vanjo, kot so dejali na seji, dovolj zavzeto vključili vsi frontni deli socialistične zveze. Prav zato predsedstvo poziva, da se evidentiranja kandidatov lotimo kar najbolj odgovorno, potekati pa mora v vseh družbenopolitičnih organizacijah.

Evidentiranje kandidatov za vodstva krajevnih organizacij SZDL in za občinsko konferenco SZDL naj bi bilo končano najkasneje do 15. septembra, do konca novembra pa

naj bi bila volilno-programska seja občinske konference SZDL. Pred začetkom evidentiranja je treba tudi ugotoviti, tako v krajevnih konferencah, kot na ravni občinske konference, kateri posamezniki doslej niso resno jemali svoje funkcije, saj sedanji čas zahteva še bolj učinkovito, zavzeto, usklajeno in odgovorno delovanje. Posebej so zahtevali, da je treba vse predloge kandidatov, tudi za vodstva krajevnih konferenc, uskladiti v okviru občinske konference SZDL, kar najhitreje pa naj bi v občini pripravili tudi predlog celovite kadrovske rešitve za organe družbenopolitične skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti.

Gorenje TGO — tozd Zamrzovalniki

Spodbudna proizvodnja

V temeljni organizaciji združenega dela Zamrzovalniki Gorenje TGO so v sredo, 29. junija dosegli dnevni rekord v proizvodnji zamrzovalnih omar. Izdelali so kar 849 teh izdelkov. Tudi v mesecu juniju so dosegli doslej rekordno mesečno proizvodnjo, to je 32.568 hladilno zamrzovalnih aparatov.

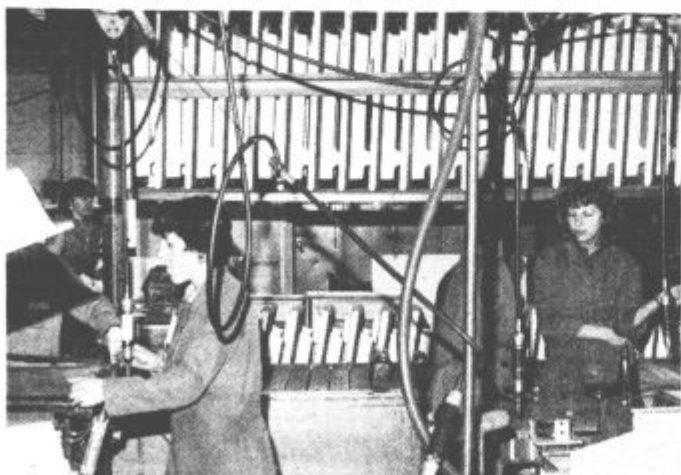
S tem se v novi tovarni, ki so jo postopno gradili od leta 1976 naprej, približujejo letnemu načrtu 380.000 hladilnozamrzovalnih aparatov. V tozdu so vložili vse sile, da bodo obvezo izpolnili. Kljub slabši preskrbljenosti z reprodukcijskimi materiali, so dosegli rekordno proizvodnjo resnično s prizadevnim delom vseh delavcev tako v temeljni organiza-

ciji kot tudi v drugih službah celotnega Gorenja.

Delavski svet tozda Zamrzovalniki je sprejel sklep o 40-odstotnem povečanju proizvodnje in z delom ob prostih sobotah in nočnih urah si vsi prizadevajo, da bi tak cilj tudi dosegli. Tudi delavci režijskih služb iz tozda se vključujejo v takšna proizvodna prizadevanja in ob svojem delu opravi-

jo dan ali več dela tudi v proizvodnji. Tako dosegajo dejansko resnične delovne uspehe in kaže, da je v Gorenju zavel nov veter.

To so nedvomno spodbudne novice o doseganju proizvodnih rekordov v Gorenju. Hkrati pa kažejo tudi že na jasnejša pota gospodarske ustalitve in premagovanja nakopičenih težav. (hj)

Do rekordne proizvodnje s prizadevnim delom vseh

Občinski odbor ZZB NOV Velenje

Podelili listine za negovanje tradicij NOB

Na priložnostni slovesnosti v domu borcev in mladine v Titovem Velenju so pred dnevi podelili listine za izredne zasluge in požrtvovalnost pri prenašanju tradicij narodnoosvobodilnega boja in izgradnje naše samoupravne socialistične družbe. Listino je prejelo 46 posameznikov, osnovnih šol, kulturnih društev, pionirskih odredov in osnovnih organizacij ZSMS. To priznanje je podelil predsednik občinskega odbora ZZB NOV Velenje Nestl Žgank, v priložnostnem nagovoru pa je član predsedstva Ivan Tamše izrazil željo, da bi bili prejemniki listine še naprej prizadevni v okoljih kjer živijo in da bi svoje znanje ter bogate življenske izkušnje še nadalje vlagali v uspešen razvoj naše samoupravne socialistične skupnosti.

Borci velenjske občine so tudi letos s pohodom in proslavo počastili 4. julij — dan borca. V petek so se v večernih urah zbrali pred Rdečo dvorano, odkoder je več 100 borcev, njim so se pridružili tudi mladi, odšli v dom kulture v Titovem Velenju, kjer je o pomenu tega

pomembnega dne iz naše zgodovine govoril Jože Tekavc in posebej poudaril, da se od leta 1956 vsako leto srečujejo borci in obujajo spomine na čas, ko so bili vsi jugoslovanski narodi obsojeni na smrt, pa so v najtemnejših trenutkih svoje zgodovine imeli v sebi dovolj zdravih sil, da so se uprli tujemu nasilniku, se dvignili v boj in

izbojevali svobodo. V nadaljevanju je Jože Tekavc opozoril, da so nam v sedanjem času strnjene vrste vseh dobronamernih delovnih ljudi, da moramo več in bolje delati, če se hočemo izkoptati iz nakopičenih gospodarskih težav.

V kulturnem programu so sodelovali nekdanji partizanski harmonikarji, mladi glasbeniki in recitatorji, ob koncu pa so si vsi skuaj ogledali še film o tovarišu Titu.

Predsedstvo OK ZKS Velenje

Nagrajevanje po delu in socialna varnost

Obpravna idejnih vprašanj nagrajevanja po rezultatih dela in socialnega položaja delavcev na zadnji seji predsedstva občinskega komiteja zveze komunistov Velenje vsekakor ni bila slučajna. Narekovanje so jo zaostrene razmere, ki se kažejo v padanju realnih osebnih dohodkov, slabih gospodarskih rezultatih, ki v nekaterih organizacijah združenega dela ne omogočajo dviganja osebnih dohodkov, neizgrajenih sistemih nagrajevanja po rezultatih dela, nenehni rasti cen in drugih razlogih, ki vse večjemu številu delavcev zagotavljajo komaj pokrivanje najnujnejših življenjskih stroškov.

Vsi ti razlogi seveda močno vplivajo na razpoloženje delavcev in s tem na varnostno-politične razmere. Prvi vidik obravnavanja nagrajevanja po rezultatih dela je torej v kakšni meri sedanji sistemi delitve sredstev za osebne dohodke v združenem delu omogočajo delavcem zagotavljanje in ohranjanje socialnega položaja. Osnovno načelo seveda je, da moramo ustvariti pogoje, ki bodo

slehnemu delavcu omogočili, da si bo s svojim delom zagotovil socialno varnost. To lahko omogočimo le z izgrajenimi sistemi delitve sredstev za osebne dohodke.

Drugi vidik je v kakšni meri sistemi delitve sredstev za osebne dohodke spodbujajo delavce k boljšemu, bolj kakovostnemu in ustvarjalnejšemu delu. Koliko torej sistemi nagrajevanja omogočajo, da bomo uresničili načrte, izvedli sanacijske naloge, preusmerili gospodarstvo, ustvarjali več dohodka, skratka uresničili naloge gospodarske stabilizacije. Brez ustreznega na-

grajevanja kot spodbujevalca boljšega dela ne moremo pričakovati pomembnejših premikov.

Dejstvo je, da smo doslej o nagrajevanju po rezultatih dela veliko pisali in govorili, ob tem le ugotavljali porazno stanje, razen v izjemnih primerih pa ničesar storili. Poglobljene ocene o sistemih nagrajevanja po delu v velenjski občini ni, splošno stanje pa je vendarle jasno. Osebnih dohodki se vse prevečkrat ugotavljajo na osnovi zahtevnosti dela, uspešnost dela pa se ne meri. Tako dohodek ugotavljamo samo za delavce v delovnih skup- (Nadaljevanje na 8. strani)

Skupščina občine Velenje

Seje zborov

V torek, 12. julija, bodo seje vseh treh zborov občinske skupščine. Delegati zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti bodo zasedali najprej skupaj z delegati občinske skupnosti socialnega varstva. Zbora bosta nato še skupaj poslušala obrazložitev osnutka prostorskega dela družbenega plana občine Velenje, nato pa bosta zbora zasedanje nadaljevala ločeno.

Na 10. seji zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje, v torek ob 10. uri v sejni sobi občinske skupščine, bodo delegati obravnavali osnutek prostorskega dela družbenega plana občine, predlog za dopolnitev družbenega dogovora o štipendijski politiki v SR Sloveniji, spregovorili pa bodo še o predlogu dopolnitve sklepa o ukrepih družbenega varstva in poročilo izvršnega sveta o dosedanjem izvajanju ukrepov družbenega varstva v Gorenju. Na dnevnem redu pa imajo še predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje za leto 1982, predlog samoupravnega sporazuma o oblikovanju in zagotavljanju sredstev za odpravo posledic naravnih razmer zaradi naravnih nesreč v občini Velenje za obdobje 1981—1985. Poleg tega bodo delegati zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje obravnavali še osnutek samoupravnega sporazuma o financiranju urbanistične, geomanske in geodetske dokumentacije v velenjski občini za obdobje od 1983—85, osnutek odloka o razglavitvi kulturnih in zgodovinskih

spomenikov na območju občine Velenje.

Tudi delegati na zboru združenega dela bodo na 12. seji, ki bo prav tako v torek, ob 10. uri, obravnavali osnutek prostorskega dela družbenega plana občine Velenje, poslušali informacijo o izvajanju resolucije družbenega plana občine Velenje za obdobje od 1981—85 v letu 1983, predlog dopolnitve družbenega dogovora o štipendijski politiki v SR Sloveniji, sprejemali pa bodo še predlog dopolnitve sklepa o ukrepih družbenega varstva in poročilo izvršnega sveta o dosedanjem izvajanju ukrepov družbenega varstva v Gorenju. Na dnevnem redu še predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje za preteklo leto priti nekaj drugih vprašanj.

Glavne točke 11. seje družbenopolitičnega zbora skupščine občine, ki bo v ponedeljek, ob 8. uri v sejni sobi občinske skupščine Velenje pa so predlog dopolnitve sklepa o ukrepih družbenega varstva in poročilo izvršnega sveta o dosedanjem izvajanju ukrepov družbenega varstva v Gorenju, predlog dopolnitve družbenega dogovora o štipendijski politiki v SR Sloveniji ki predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine za preteklo leto.

Delegati 2. skupne seje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti ter skupščine skupnosti socialnega varstva, pa bodo spregovorili o urejanju socialne politike v občini Velenje.

nama

Veleblagovnica

Titovo Velenje

Seja izvršnega sveta SO Velenje

Gradnja zdravilišča, turistično društvo

Na četrtkovni seji so člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje poslušali poročilo o poteku izgradnje in načrtu vključevanja v turistično ponudbo Zdravilišča Topolšica ter o dejavnosti Turističnega društva Titovo Velenje. V drugem delu seje pa so obravnavali še predlog in dopolnitev začasnih ukrepov družbenega varstva v Gorenju.

ZDRAVILIŠČE TOPOLŠICA

Gradnja novega zdravilišča v Topolšici se je začela pred 14 meseci, konec aprila 1982. V tem trenutku je objekt v 4. fazi izgradnje. Gradbeni dela so v glavnem končana, zaključujejo pa tudi že groba instalacijska dela. Po 15. juliju se bo umaknil del gradbenikov, takrat pa se bodo pričela že dela za zunanjo ureditev. Po tretjem terminskem planu bi morali z izgradnjo objekta zaključiti do 20. septembra, tehnični prevzem objekta pa bi moral biti 14. novembra. Toda, dela kasnijo za mesec dni. Kot pravi investitor, Zdravstveni center Velenje, nosi krivdo za kasnitev del izvajalcev, Vegrad. Zelo težko je bilo skompletirati gradbišče in na njem zaposliti ustrezne kadre in število delavcev. Zaradi kasnitve gradbenih del kasnijo vsi izvajalci ostalih potrebnih del, razen opreme. Poleg teh prihaja do novih zakasnitev, hkrati pa nadzorni organ ugotavlja padeč kvalitete del. Celotna naložba za izgradnjo zdravilišča v Topolšici bo veljala 430 milijonov dinarjev. Zaradi zamenjave materiala in nekaterih dodatno opravljenih del pa bo investitor potreboval še dodatnih 35 milijonov dinarjev. Seveda tu niso predvidene podražitve. Čeprav Vegrad že sedaj pripravlja predlog podražitev za 23,1 odstotek za lansko leto, so člani izvršnega sveta menili, da se mora izvajalec del držati

pogodbenih določil in spoštovati rok za izgradnjo objekta.

Odločilna za poslovanje Zdravilišča Topolšica bo kadrovska politika. Dejavnost zdravilišča bo usmerjena v tri smeri, in sicer zdravstveno, zdravstveno-turistično in poslovno smer. Po besedah predstavnika zdravstvenega centra Velenje je zdravstveni del visoko strokovno zaseden, za zdravstveno-turistični del pa so delavci zdravstvenega centra povabili k sodelovanju različne profile kadrov. Na razpis se je prijavilo kar 280 ljudi iz cele Jugoslavije. Pogovori bodo opravljeni še v tem mesecu, izbor za gostinsko-turistični del pa se vrši prav sedaj. Kot so ugotovili člani izvršnega sveta, dokaj dobro že teče prodaja zmogljivosti novega zdravilišča v Topolšici. Zdravstveni center se je že povezal s turistično agencijo Kompas. Za domači trg so zmogljivosti tega zdravilišča že vključene v prodajo za leto 1984, za tujino pa se ponudba oblikuje sedaj. Vsekakor pa se bodo morali v pripravi zdravstvenega centra iz Titovega Velenja vključiti še gospodarska zbornica ter odbor za turizem in gostinstvo. Prav tako mora tudi krajevna skupnost Topolšica skupaj z zdravstvenim centrom narediti ponudbo kraja in v ta program vključiti še vse znamenitosti Šaleške doline.

DEJAVNOST TURISTIČNEGA DRUŠTVA TITOVO VELENJE

Turizem postaja vse pomembnejša gospodarska panoga. Dejavnost velenjskega turističnega društva je bila v 25. letnem obstoju dokaj pestra in bogata. Vanj so vključeni predvsem ljudje, ki jim ni vseeno v kakšnem okolju živijo. Seveda je njihovo delo amatersko in na prostovoljni osnovi. »Brez večjih prireditev ni turizma, brez denarja pa se teh ne da pripraviti,« je dejal pred-

sednik tega društva. Prostovoljno delo ni dovolj. Člani izvršnega sveta so menili, da je možnosti za razvoj turizma v naši dolini veliko. Treba jih je le izkoristiti, uskladiti turistično ponudbo in jo primerno predstaviti. Prireditve kot so mednarodni plesni turnir, kmečki praznik, pustni karneval precej pripomorejo k popestritvi življenja v občini. Vendar turistično društvo ne sme biti organizator, ampak povezovalac in usklajevalec vseh aktivnosti. Vsekakor pa mora dejavnost turističnega društva prerašči dosežanje okvire delovanja, postati pa mora tudi bolj množična organizacija. Povezovati mora lovce, ribiče, tabornike, za skupno mizo pa se morajo vnesti predstavniki turističnih gostinšč, trgovskih in še nekaterih drugih organizacij v Šaleški dolini ter se pomeniti o turističnem biroju, kjer bi lahko tuji turist zvedel vse tisto, kar ga zanima. Turistično društvo mora »graditi« svojo dejavnost na povezovanju vseh organizacij, društev, posameznikov in vseh ostalih dejavnikov, ki prispevajo k turistični ponudbi v velenjski občini. Z raznimi akcijami, kot je ocenjevanje hiš, urejenosti okolice, tekmovalno za najlepše mesto v Sloveniji, je treba občane pridobivati in osveščati. Kar najhitreje je treba ustanoviti občinsko turistično zvezo in poživiti delo na tem področju. Za celovito in dobro ponudbo je treba »usposobiti« vse kar v naši dolini lahko turistom ponudimo. Tega pa ni prav malo. Tako zastavljene naloge presegajo možnosti delovanja na amaterski osnovi, zato bo treba tudi za to področje zaposliti profesionalnega delavca.

Na četrtkovni seji so člani izvršnega sveta obravnavali tudi nekatere predloge in dopolnitve začasnih ukrepov družbenega varstva v Gorenju, spregovorili pa so še o kadrovske težave.

Seja komunalne skupnosti

Kratko in konkretno

Prejšnji terek so se v sejni dvorani skupščine občine Velenje sešli delegati komunalne skupnosti občine Velenje. Delegati so obravnavali in sprejeli ugotovitelni sklep o podpisu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravnega komunalne interesne skupnosti občine Velenje, samoupravni sporazum o poslovnem sodelovanju, o oblikovanju in zagotavljanju sredstev za odpravljanje posledic nastalih zaradi naravnih nesreč, o finančiranju UGG dokumentacije in o medsebojnih odnosih pri izvajanju družbeno usmerjene stanovanjske gradnje soseske Šalek III.

V nadaljevanju seje so delegati poslušali poročilo o uresničitvi načrta skisa za prvo tromesečje letos. Poudarjeno je bilo, da je bil program uresničen v zelo skrajnem obsegu. Odplačane so le zapadle obveznosti za izgradnjo vodovoda Ljubija, s toplovodnega področja pa je uresničen program enostavne reprodukcije v višini 3.825.000 dinarjev. Dodati velja, da programa skisa niso mogli uresničevati zaradi neugodnih vremenskih razmer. Ob podajanju finančnega poročila delovne organizacije Vekos za trimesečno obdobje je bilo med drugim povedano, da je omenjena delovna organizacija zašla v hude finančne težave. Tri temeljne organizacije združenega dela so v prvih treh mesecih poslovale z izgubo, pozitivno je to obdobje zaključila le programskorazvojna služba.

Vzrok za tako neugodno stanje je predvsem visok porast cen vsem materialom ter opravljanje le zimskih del. Kot kažejo finančni pokazatelji se stanje izboljšuje in pričakujejo, da bodo tozdi poslovali pozitivno. Poudarili so, da so zaradi omejenih težav poiskali tudi notranje rezerve. Težave pa nastajajo tudi zato, ker krajevne skupnosti, delovne organizacije in drugi s precejšnjo zakasnitvijo sprejemajo delovne programe komunalnih storitev. Zato Vekos razumljivo težko načrtuje svoje

zmogljivosti oziroma opravi vsa dela pravočasno.

Pred koncem seje so delegati prisluhnili še delegatskim vprašanjem. Delegacija krajevnega skupnosti Stara vas je predlagala, da bi se proučila možnost podaljšanja kurilne sezone. Pobuda delegacije TGO pa je bila, da bi zaradi vesplošne štednje in racionalnosti avtobusni prevozniki uskladili prevoze delavcev na delo, da se ne bi dogajalo, da na isti relaciji vozi

več avtobusnih prevoznikov. Zanimiv pa je tudi predlog predstavnika Vekosa, ki je dejal, da naj na sestanek konference delegacij, sveta ali skupščine krajevnega skupnosti vabijo njihovega predstavnika in tako že v tej sredini razrešijo prenekatero odprto vprašanje.

Za konec naj zapišemo, da je bila seja komunalne skupnosti v primerjavi z drugimi zelo kratka in konkretna. K temu pa je brez dvoma precej prispevalo dobro in v naprej pripravljeno gradivo, ki so ga delegati pravočasno prejeli. Želimo si, da bi takih sej bilo kar največ.

B. Mugerle

Oskrba v občini Velenje

Cene skrivajo tudi slabo delo

Trgovine so z osnovnimi prehrabnimi izdelki slabo založene. To je dejstvo. Gostjo pa je tudi, da je temu krivo tudi administrativno zdrževanje cen, zaradi katerih se proizvodnja celo zmanjšuje.

Kako naj si drugače kot tako razlagamo podatek, da Celjska mesna industrija, ki z mesom zalaga Velenjčane, kolje samo s 50 % zmogljivostjo, pa pri tem nima izgube. Pa tudi kmetijstvo kot perspektivni izvozniški sektor na domačem tržišču še dodatno »odskrne«. Žal pa tudi vse prevečkrat za visokimi cenami skrivamo slabo delo. Glavni dobavitelji za območje naše občine so Merx Celje, Celjska mesna industrija in Mlekarna Celje. Vsi ti dobavitelji pokrivajo tudi širše področje celjske regije in včasih zaradi tega prihaja do kratkotrajnih motenj pri preskrbi z osnovnimi prehrabnimi izdelki tudi pri nas.

Kako je bilo z oskrbo v prvih petih mesecih letos? Mleka je bilo ves čas več kot leta 1981. Primerjava s tem letom je vzeta zato, ker se takrat še niso tako trgale oskrbne verige. Vseh vrst mesa (junčine, govedina, svinjsko, pi-

ščanjeje meso...) je bilo na tržišču v teh mesecih sicer manj, vendar pa potrošniki lahko pričakujejo, da se bo založenost mesnic predvsem v junetino in piščančjem mesom že v kratkem izboljšala. Zanimiv je podatek, da je bilo masla in margarine v aprilu in maju na tržišču prav toliko kot leta 1981, vseeno pa ga je bilo na policah trgovin težko opaziti. Potrošniki, pogledjte malo v svoje zamrzovalnike, verjetno ga najdete tam! Glede moka, sladkorja, soli, olja tudi ne bo problemov, pralnih praškov, »hita sezone«, pa je bilo recimo v mesecu februarju na policah kar za 60 % več, kot pred dvema letoma.

Velenjska občina išče rezerve tudi v samooskrbi. Z gradnjo hleva v Ravnah bi radi sami pridelali zadostne količine junčjega mesa, kar je vsekakor po-
hvalno.

Pa bencin? Statistika je izračunala, da smo ga porabili za 25 % manj kot v enakem obdobju lani. Za naprej pa tudi ni bojazni, da bi ga primanjkovalo, seveda pa še naprej 40 litrov na mesec.

mkp

Komite za družbene dejavnosti

Zaposlovanje in delovni čas

Člani občinskega komiteja za družbene dejavnosti so se na 16. seji zadržali najdlje pri poročilu o izvajanju politike zaposlovanja v občini Velenje v preteklem letu in prvih ocenah za to leto. Spregovorili pa so še o delovnem času.

Člani so ugotovili, da je zaposlovanje tudi v preteklem letu kot tudi v prvih mesecih letošnjega leta potekalo marsikje mimo dogovorjenih ciljev in usmeritev družbenega dogovora o kadrovske politiki. Tega je podpisalo več kot 95 odstotkov temeljnih organizacij. Prav tako se spremljevalni akt občinske resolucije — načrt zaposlovanja ne uresničuje. V velenjski občini je brezposelnih približno 205 ljudi, trenutno pa je brez dela nekaj manj kot 200 občanov. Resolucijski okvir rasti družbenega proizvoda in zaposlovanja že drugo leto zapored krepko zaostajajo za načrtovanimi stopnjami iz srednjeročnega razvoja občine. Temu je botrovala realnejša presoja gospodarskega položaja in izkušnje iz preteklega leta. Že danes je povsem na dlani, da ne bo dosežena povprečna rast zaposlovanja za 2 odstotka. Prav tako se ne uresničujejo napovedi o rasti produktivnosti v prirastu družbenega proizvoda. Letos načrtovana udeležba produktivnosti novozaposlenih v rasti družbenega proizvoda je 36 odstotkov. To pa pomeni, da ni realne osnove za korenite spremembe v kakovosti zaposlovanja ter gospodarjenja z živim delom. Ničkoliko sklepov, stališč, spodbud za izboljšanje stanja na področju zaposlovanja je bilo že izrečenih na sejah skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, prav tako na sejah vseh treh zborov občinske skupščine, vidnejših rezultatov pa zaenkrat še ni.

Zaposlovanje je kljub omejitvam še naprej ekstenzivno. Z-

četa praksa se nadaljuje tudi v tem letu. Med vsemi, ki so se zaposlili, je bilo kar 61 odstotkov nekvificiranih in le 2 odstotka kvalificiranih delavcev. Takšno razmerje samo potrjuje že obstoječo strukturo zaposlenih. Zlasti v kovinsko-predelovalni industriji so pogoji za pridobivanje dohodka taki, da nekvificirani delavci niso sposobni ustvariti prihodka, ki bi zadostoval zadovoljevanju celotnih družbenih stroškov zaposlovanja. Čeprav so se organizacije združenega dela v velenjski občini zavezale, da bodo na vsakih deset zaposlenih zaposlile 8 delavcev s strokovno izobrazbo, je slika danes povsem drugačna. V industriji in rudarstvu je med novozaposlenimi 64 odstotkov ozkega profila, v celotnem gospodarstvu pa je teh 50 odstotkov. Gibanje zaposlovanja je v nazadovanju, saj je od januarja do danes padlo za 0,11 odstotka po mesečni stopnji. Izredno se zapirajo možnosti za zaposlovanje ženske, saj te predstavljajo le slabih 24 odstotkov vseh zaposlenih v družbenem sektorju.

Na področju prestrukturiranja gospodarstva ni pomembnejših premikov. Strokovni kader, ki ga zaposluje, dobi službo zelo pogosto na neustreznem delovnem mestu. Lani je vsak četrty novozaposlen našel delovno mesto, ki ni ustrezalo njegovi strokovni izobrazbi. Pri kadrih od 5. stopnje navzgor je to razmerje še slabše. Letos pa že vsak tretji novozaposleni dela na delovnem mestu, za katerega se ni usposobil. Takšno stanje pogojuje razkorak med tekočimi potrebami združenega dela in strukturo kadra, ki prihaja iz šol. Še vedno ni rešen status pripravništva. Kaj je z mladino, ki prihaja iz šol? Organizacije združenega dela Šaleške doline nimajo izdelanih dolgoročnih načrtov zaposlova-

nja. Še manj je takšnih, ki bi imele usklajene proizvodne načrte in kadrovske plane ter v skladu s tem usmerjale svojo štipendijsko politiko. Razkorak med potrebami združenega dela in poklicno strukturo priliva iz šol je vedno večji. Skrajni čas je že, da začnemo v naši občini vgrajevati v globalni razvoj občine perspektivno vitalnejše programe. Zelo nizka je tudi tehnološka raven proizvodnje. 75 odstotkov proizvodnih naprav je za 4. in 5. stopnjo izobrazbe, 95 odstotkov našega generacijskega priliva pa se šola od 5. stopnje navzgor. Potrebe združenega dela po kadrih se od leta 1979 nenehno zmanjšujejo. Bolj kot število nezaposlenih zaskrbljuje sprememba strukture na škodo mladega izobraženega kadra in žensk. Delež mladih s končano srednjo šolo je med iskalcami zaposlitve vedno več. Materialni položaj zdravstva, šolstva ter omejevanje zaposlovanja ostalih družbenih dejavnosti predstavlja vse večji oviro za zaposlovanje ljudi z višje in visoko izobrazbo družboslovne usmeritve. Letos naj bi se v občini vrnilo 14 visokošolcev te usmeritve, brez ekonomistov, združeno delo pa v svojih zaposlitvenih načrtih ne predvideva nobene potrebe po teh kadrih. Izredno zaskrbljujoč je tudi podatek, da je prekrte nezaposlenosti vedno več. Kar tretjina delavcev v organizacijah združenega dela je nezaposlenih, hkrati pa je izredno visoka odsotnost z dela. Povečuje se število delovnih invalidov I., II. in III. kategorije. Kategorija zaposlovanja je nižja kot rati invalidnosti. Vse bolj se povečuje pritisk na sklade pokojninsko invalidskega zavarovanja ter zahteve po beneficiranih dobah. Tudi izredno visoki socialnovarstvenih kolektivov imamo v občini nekaj. Osnovne kadrovske težave v

občini predstavlja kronično pomanjkanje visokokvalificiranih delavcev in diplomiranih inženirjev.

Člani komiteja za družbene dejavnosti so menili, da bi se morali v naši dolini organizirati in zaposlovati na tistih sektorjih, kjer je to glede na energijo in repromaterial možno. Tu bo moral imeti malo več besede komite za gospodarjenje. Razvijati je treba drobno gospodarstvo in nove poklice za manj zahtevne proizvodne programe.

Delovni in obratovni čas je treba prilagajati ter odpraviti dvojne zaposlitve, prav tako je treba odpraviti nespodbudne socialnovarstvene kolektive. Člani so nadalje menili, da moramo vložiti vse napore za pravilno usmerjanje domačih delavcev. Nujno pa je treba izdelati dolgoročne kadrovske programe, izvršni svet pa je dolžan kontrolirati izvajanje politike zaposlovanja. Delavce, ki so zadolženi za uresničevanje politike zaposlovanja, pa je ne uresničujejo tako kot bi jo morali pa je treba poklicati na odgovornost in zanje sprejeti nekatere ukrepe.

O DELOVNEM ČASU

25. septembra bomo ob tretji uri jutratj premaknili urne kazalce znova za uro nazaj. Po anketi, ki jo je pripravil komite za družbene dejavnosti, bo veliko organizacij združenega dela v naši dolini ostalo pri 7. uri jutratj, razen Tuša, ki želi ponovno prehod na star delovni čas (ob 6. uri). Večji pritisk delavcev pred jesenjo na pričetek ob 6. uri pa pričakujejo tudi v Gorenju. Osnovni faktorji, ki bodo vplivali na sedanji delovni čas, so predvsem prevozi na delo, družinsko življenje ter prehrana med delom in delo na zemlji. Člani komiteja so poudarili, da moramo biti v jeseni na spremembo časa pripravljeni, treba pa je ugotoviti še stanje in razpoloženje med delavci. O delovnem času pa morajo razpravljati še zbori skupščine.

Delegat Franc Pobec

Delegat ne sme biti preobremenjen

Na zadnji seji skupščine občinske skupnosti otroškega varstva Velenje je zavzeto sodeloval v razpravi tudi Franc Pobec. Je predsednik delegacije za to samoupravno interesno skupnost v krajevni skupnosti Desni breg.

V delegaciji za ta sis je še šest krajanov. O delu delegacije pravi Franc takole: »Čeprav teče že tretje mandatno obdobje delegatskega sistema, še vedno orjemo ledino. Naprej smo vsi krivdo, »zvalili« na gradivo, češ da je to napisano preobširno in nerazumljivo, velikokrat pa je prišlo tudi prepozno. Danes pa vemo, da za nedelom tiče lastna malomarnost. Delegatske zavesti ni nikjer. Tudi naša delegacija se s preveliko delovno vmeno ne more pohvaliti. Na seji, ki jo skliče pred vsako skupščino, sodelujeta dva ali trije delegati, zato se raje sej skupščin udeležim kar sam. Tako sem seznanjen tudi s povratno informacijo.

Čeprav so tudi v krajevni skupnosti Desni breg vsi izvoljeni delegati kar po vrsti obljubljali, da bodo delegatsko dolžnost vestno opravljali, so obljube ostale zapisane samo na papirju. Gradivo za seje skupščine Franc pregleda, najzanimivejše točke dnevnega reda nato širše obdela skupaj z delegati, kolikor jih pač pride na sestanek delegacije. S pripombami pa se oglasi že v razpravi na seji skupščine. O delu delegacije za sis otroško varstvo v krajevni skupnosti Desni breg dovolj nazorno pove že to, da Franc dveh delegatov sploh ne pozna.

»Ljudje se danes ne zanimajo za ničesar več in jih je težko pritegniti k delu. Svoje želje so v veliki meri že uresničili, za kaj več jim pa tako ni mar. Ne zavedajo se, da utiramo pot našim otrokom. Takšno nevostno delo se nam bo čez nekaj let še kako maščevalo. Vsak delegat ima za nedelo pripravljen izgovor. Delegatska dolžnost je do kaj težavna naloga, zato delegati ne bi smeli biti preobremenjeni

še z drugimi nalogami. K nedelu delegacij pa gotovo prispeva majhen delež še dvoizmensko delo, kar pa seveda ne sme biti opravičilo,« je poudaril naš sogovornik.

Družbenopolitične organizacije v krajevni skupnosti Desni breg si skupaj s predsedniki delegacij prizadevajo, da bi delegatski sistem zaživel tako kot bi moral. Vendar so vsa prizadevanja skoraj zaman. Ni življenja v

Franc Pobec

delu delegacij. Preveč so prisotni osebni interesi, premalo je povezovanja med eno in drugo delegacijo. Po Francovem mnenju bi se morale tudi delegacije iz delovnih organizacij povezovati z delegacijami v krajevni skupnosti. Tako pa dela vsak zase, krajani pa kaj radi za vogalom »udarijo« po tistem, ki je voljan delati. »Ni prav, da se člani delegacije sestanejo samo pred sejo skupščine, ampak bi morali večkrat sesti skupaj. Krajani pa bi morali svoje želje in potrebe, »ziti« na papir ali se oglašiti v pisarni krajevnega skupnosti ter povedati s kakšnimi težavami se srečujejo. Predsedniki delegacij bi jih nato skupaj z ostalimi člani delegacij poskušali rešiti,« je sklenil pogovor predsednik delegacije za sis otroško varstvo v krajevni skupnosti Desni breg Franc Pobec.

T. P.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstić-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316.

Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike na znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

V nedeljo so praznovali rudarji

Odslej REK Franc Leskošek-Luka

2. julij — bil je lep sončen dan, Titovo Velenje je bilo praznično okrašeno. Na drogovih so skupaj s slovenskimi in partijskimi zastavami, vitralne črno-zelene rudarske in zastave velenjskega kombinata. V nedeljo je bil praznik vseh slovenskih rudarjev, ki so ga tudi velenjski rudarji in vsi drugi delavci Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek-Luka nadvse lepo počastili. Žuljave roke rudarjev in drugih delavcev so si za dan, dva odpočile. Zasluzeno, saj so tudi v prvem poletju izpolnile načrtovane naloge. V šestih mesecih letos so rudarji nakopali 2 milijona 408 tisoč ton lignita in tako za 92.000 ton preseglj polletni proizvodni načrt.

Ze več dni pred 3. julijem — njihovim stanovskim praznikom so se vrstile različne kulturne in športne prireditve. Najpomembnejši slovesnosti pa sta bili v soboto, ko so na slavnostni seji delavskega sveta sozda poimenovali kombinat po narodnemu heroju tovarišu Francu Leskošku-Luki in v nedeljo, ko so s tradicionalnim skokom čez kožo sprejeli v knapovski stan 68 mladih rudarjev.

Slavnostno sejo je začel predsednik delavskega sveta sozda Rek Feliks Zamuda. V lepo okrašeni dvorani doma kulture v Titovem Velenju so se poleg delegatov zbrali tudi gostje, med njimi predsednik republiškega sveta ZSS Marjan Orožen in predsednik zveznega odbora sindikata delavcev energetike in petrokemije Predrag Jovanović.

„Letos prvič praznujemo dan rudarjev — 3. julij brez tovariša Franca Leskoška-Luke, ki je bil vsa povojna leta med našimi najdražjimi gosti ob našem prazniku,“ je dejal na začetku Feliks Zamuda. Spomin na tovariša Luko so počastili z enominutnim molkom. Nato je predsednik delavskega sveta sozda spregovoril o prizadevanjih vseh njihovih delovnih organizacij za kar najbolj gospodarno izpolnjevanje delovnih načrtov.

Rudarji so tudi lani nakopali več kot 5 milijon ton lignita; to je zahtevalo veliko naporov pa tudi samoodpovedovanja. Termoelektrarne so ob vedno boljši obratovalni pripravljenosti naprav redno delovale.

„Kljub veliki prizadevnosti, izredni produktivnosti vseh delavcev ter izpolnjevanju načrtov, pa se obe delovni organizaciji srečujejo z izgubo in likvidnostnimi težavami. Enako velja tudi za druge, delovne organizacije kombinata. Vzroke za to poznamo,“ je nadaljeval Feliks Zamuda. „Vemo pa, da je kljub temu naš izhod še v večjem izkoriščanju notranjih rezerv, zmanjšanju materialnih stroškov, v še boljši organizaciji dela ter izkoriščanju obstoječih zmogljivosti. Vsa skrb nas mora voditi k še večjemu varčevanju, dobremu vzdrževanju, obnavljanju mehanizacije, predvsem pa si moramo prizadevati za čimvečjo proizvodnjo. Dosti naporov bomo morali vložiti tudi pri uveljavljanju družbenoekonomskih odnosov s takimi praktičnimi rešitvami, ki bodo na podlagi krepitve družbenoekonomskega položaja delavcev v tozidih krepile materialno osnovno vseh organizacij združenih dela v kombinatu. To pomeni, da morajo te rešitve upoštevati takšna razmerja pri ustvarjanju in delitvi celotnega prihodka in dohodka, da se bodo rezultati jasno izražali v boljšem gospodarjenju in ne nazadnje v večji socialni varnosti vseh delavcev.“

Zavedamo se, da bomo zmogli take napore le ob vsestranski aktivnosti vseh družbenih sil, da bomo izpolnjevali naš samoupravni sistem, da bo dogovarjanje dobilo tisto vrednost, ki ne daje samo pravice, ampak tudi dolžnosti. Marsikatero našo željo pa bomo morali uskladiti tudi z objektivnimi razmerami, v katerih smo danes.“

V nadaljevanju je predsednik delavskega sveta sozda posebej poudaril, da je imel tovariš Franc Leskošek-Luka velik in neprecenljiv delež pri dosedanjem razvoju kombinata. Ob tem je dejal:

„Vsi smo ga občudovali kot velikega borca, heroja socialističnega razvoja, vsi smo ga imeli radi kot človeka. Zato je vsak rudar, vsak član našega kombinata v sebi nosil željo, da se naš kolektiv poimenuje po tem velikem človeku in revolucionarju. Danes, ko praznujemo dan rudarjev-praznik kolektiva Rek, se nam ta želja izpolnjuje.“

Sklep o poimenovanju je nato prebral podpredsednik koordinacijskega odbora osnovnih organizacij sindikata sozda Jože Ramšak, delegati v dvorani pa so ga sprejeli z dolgim ploskanjem.

Na slavnostnem zasedanju delavskega sveta je predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen podelil priznanja predstava SFRJ 55 članom kolektiva sozda, predsednik kolektivnega poslovnega odbora sozda Slavko Janežič pa je podelil priznanja blizu 180 delavcev, za 20-letno zvestobo kombinatu.

3. julij — Ze navsezgodaj so godbeniki igrali bučnice. Ob deveti uri so se na Titovem trgu začeli zbirati rudarji in drugi delavci Reka, zastavonoše, športniki, člani velenjske rudarske in šoštanjke godbe Zarija. Še preden je dolg slavnosten sprevod krenil ob taktih koračnic godbenikov po ulicah Titovega Velenja, je delegacija rudarjev položila venec k spomeniku tovariša Tita. Sprevod so že ob ulicah pozdravljali mnogi prebivalci Titovega Velenja, ki so se nato pridružili ostalim, ki so se medtem zbrali ob kotalkališču. Med gosti pa so bili tudi predsednik slovenskih komunistov Andrej Marinc, predsednik zveznega odbora sindikata delavcev energetike in petrokemije Jugoslavije Predrag Jovanović in član predsedstva republiške konference SZDL Tone Bole.

„V življenju in delu vseh prebivalcev Šaleške doline, predvsem pa rudarjev in delavcev našega kombinata je vtikano veliko dela in ustvarjalne sile tovariša Franca Leskoška-Luka. Zato nam pomeni sklep, da po njem poimenujemo naš kombinat, veliko priznanje in veliko obvezo. Razvoj Rudarsko-elektroenergetskega kombinata je bil tesno povezan z njegovim delom. Vedno je bil naš dragi gost in težko si zamisljamo, da ga ni več med nami, da bi nam s svojo grodko besedo svetoval, nas usmerjal in nas spodbujal. Zavedamo se, da bomo lahko le z delom vredno in častno nosili njegovo ime,“ je dejal na začetku slavnostnega govora na kotalkališču Marjan Tamše predsednik delavskega sveta delovne organizacije Rudnik Lignita Velenje. Tudi na osrednji proslavi združeni s tradicionalnim skokom mladih rudarjev v rudarski stan so z enominutnim molkom počastili spomin na tovariša Luko.

Marjan Tamše je spregovoril o težavah pa tudi o njihovih uspehih. S ponosom je poudaril, da so delavci vseh delovnih organizacij v preteklem letu dobro in pridno delali in preseglj načrtovane proizvodne načrte. Dejaj, da si tudi letos prizadevajo, da bodo nakopali tone premoga in proizvedli kilovatne ure, ki so jih objubili slovenskemu gospodarstvu in potrošnikom.

„To je naša obveza, naš delovni načrt, naš prispevek k premagovanju težav, v katerih smo,“ je dejal.

Nato je besedo prevzel Franc Avberšek, že nekaj let vodja ceremonijala tradicionalnega skoka čez kožo.

V rudarske vrste stopa danes 22. generacija mladih, zdravih, sposobnih ljudi. Prepričani smo, da sta jim šola in rudarski praktični pouk dala sposobnosti in znanje, da sta jim dala to, kar odlikuje samo-

upravljalca in dobrega delavca. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da je danes med nami več kot 50 rudarjev, ki so pred 22. leti skočili čez kožo, se nato še naprej izobraževali in postali pomembni kadri našega rudnika. Rad bi pozval mlade, da se zgledujejo po njih, v kolektivu pa bomo ustvarjali tovarištvo in druge pogoje, da ostanejo med nami,“ je dejal Franc Avberšek.

Člani moškega pevskega zbora Kajuh so zapeli Stan rudarski... in starešine ter mentorji so pripeljali učence na slavnostni prostor. Po tradiciji so si starešine, tisti, ki so pred dvema desetletjema skočili čez kožo, pripeli lente in pokazali novincem, kako je treba skočiti v rudarski stan. Godba je začela igrati koračnico Globoko pod zemljo... in na sodčke so začeli stopati učenci.

„Praznik velik danes jaz slavim, med vas rudarje si želim. Dober rudar bi rad postal! Izpiti bom čašo to, da lažje bo čez kožo šlo.“

To je bilo besedo prvega, sledil je drugi, tretji... Ko je odločno skočil čez kožo še zadnji — 68, (toliko so jih na letošnji dan rudarjev sprejeli v kanpovski stan), so se že zaobljubili, da bodo ostali zvesti rudarstvu, in da bodo zvesto trdno stopali po Titovi poti.

Eden od novo sprejetih mladih rudarjev se je nato zahvalil v imenu vseh za nesebično pomoč pri triletnem šolanju kolektivu kombinata in šolskemu centru in vsem predavateljem. Dekleta so jim pripela še rdeče nageljne, znak ljubezni, in jim ponudila pivo. Starešina jim je nazdravil: Dvignimo vrče, nazdravimo na srečo, saj postal si nam enak. Naj živi nam večno naš rudarski SREČNO.

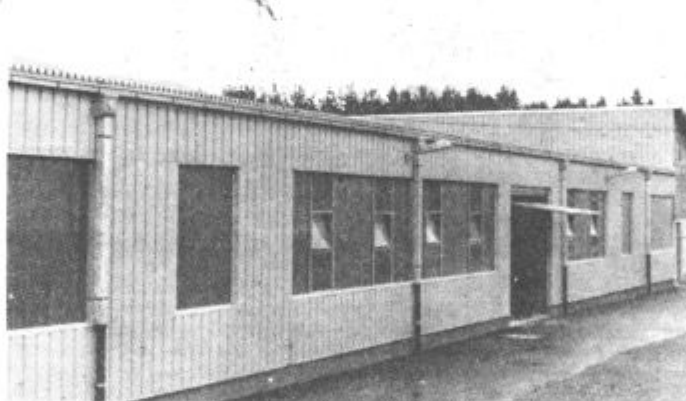
Novopečeni mladi rudarji so izročili simbola rudarstva svetilko in ključ učencem, ki bodo drugo leto postali rudarji, nato pa so pohiteli na tribuno med starejše, prekaljene rudarje. Sledil je krepak stisk rok in še enkrat SREČNO. Postali so pravi rudarji.

S pesmijo so knapje skup zbrani, so sklenili 22. tradicionalni skok čez kožo mladih rudarjev. Popoldne pa so se rudarji in drugi delavci zbrali na rudarskem pikniku pri velenjskem gradu.

Stane Vovk

DO RLV — tozd Mizarska dejavnost

Novi proizvodni prostori

Ob rudarskem prazniku so novo pomembno delovno zmago slavili tudi delavci tozda Mizarske dejavnosti Rudnika lignita Velenje. Namenu so namreč izročili nove proizvodne prostore. Dvorana meri skupno 1680 kvadratnih metrov, samo proizvodnih prostorov je 1337 kvadratnih metrov, opremljena pa je z vsemi ustreznimi tehnološkimi pripravami in priključki. Za to naložbo so na rudniku združili 465 milijonov dinarjev.

Čprav je to nadomestni objekt, je za mizarsko dejavnost izrednega pomena, saj bodo lahko preusmerili proizvodnjo, proiz-

Sklep o poimenovanju

Povojni razvoj

Povojni razvoj velenjskega rudnika so uresničili marljivi rudarji in z izrednimi napori opustošeni premogovnik usposobili za proizvodnjo. Domovina je za obnovo potrebovala čimveč premoga, čimveč energije.

Vsi ti boji in delovne zmage so tesno povezani z imenom Franca Leskoška-Luke.

V vseh fazah razvoja šaleškega energetskega bazena in mesta, ki je raslo z njim, je s svojo praktično pomočjo in razumevanjem soustvarjal, gradil, spodbujal in dvigal moralo. Leskoškova pomoč pri razreševanju vseh važnejših težav v rudniku, elektrarni in tudi ostalih industrijskih panogah v občini je bila neprecenljivega pomena. V izgradnji rudnika in termoelektrarn je viden soliden temelj za industrializacijo Slovenije. Tovariši, Leskošek je bil vedno drag gost vseh rudarjev, zato so ga sprejeli medse kot častnega člana kolektiva.

Ob povezovanju rudnika in elektrarn v Rudarsko elektroenergetski kombinat in ob tem razvoju ter drugih panogah so ga tudi delavci kombinata sprejeli za svojega. Tovariši Luka je bil ponosen na tak razvoj in je vedno rad delil veselje z rudarji, delavci, občani.

Zaradi vsega tega in zaradi njegovega zgodovinskega prispevka k našemu razvoju, na pobudo delavcev Rudnika lignita in vseh ostalih delavcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata predlagamo, da se naša sestavljena organizacija poimenuje po Francu Leskošku-Luki in

od 3. julija 1983 dalje častno nosi njegovo ime.

Prepričani smo, da so naši dosednji delovni uspehi, nakopane tone premoga, proizvedene kilovatne ure električne energije dovolj veliko zagotovilo, da bomo to ime nosili častno in ponosno.

Delavskemu svetu sozda

predlagam naslednji sklep: Delavski svet sprejema sklep o poimenovanju sestavljene organizacije Rudarsko elektroenergetskega kombinata Titovo Velenje po tovarišu Francu Leskošku-Luki, tako da se poimenuje RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT FRANC LESKOŠEK-LUKA TITOVO VELENJE.

Čestitka Marjana Orožna

Marjan Orožen, predsednik republiškega sveta zvez sindikatov Slovenije, je ob podelitvi odlikovanj predsedstva SFRJ delavcem velenjskega kombinata med drugim dejal:

„Vesel sem, da lahko danes na tem slovesnem zboru podelim državna odlikovanja 52 tovarišem, tistim, ki so posebej zaslužni za to, da se kot kolektiv uvrščate med tiste organizacije v Sloveniji in Jugoslaviji, na katere je upravičeno ponosna vsa naša družba. Odlikovanja so priznanje tudi kolektivu, ki ob sedanjih težavah dosega in presega načrtovane naloge. S tem izredno pomembno prispevate ne le k politiki stabilizacije in zagotavljanju prepotrebne energije slovenskemu in jugoslovanskemu gospodarstvu, ampak dajete tudi izredno po-

memben prispevek k uresničevanju politike naslanjanja na lastne sile, za katere smo se odločili ob začetku letošnjega leta. Pomembno je tudi, da ta priznanja prejimate danes, ko ste kombinat poimenovali po velikem revolucionarju tovarišu Francu Leskošku-Luki, ki ima velike zasluge za razvoj rudnika in kombinata. Enako kot vi, sem prepričan, da boste negovali njegov revolucionarni duh, njegov smisel za krepko in odločno rudarsko besedo, ki je bila prisotna vedno, kadar se je bilo potrebno opredeliti do problemov, ki so nastopili ob težavah, s katerimi smo se srečali.“ Ob koncu je Marjan Orožen čestital vsem velenjskim in slovenskim rudarjem za praznik in jim tudi pri nadaljnjem delu zaželel veliko uspehov.

Odlikovanja

RED DELA Z ZLATNIM VEN-CEM: Slavko Janežič, Ernest Rahten; RED REPUBLIKE Z BRONASTIM VENECOM: Teodor Jelen; RED ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO: Jože Krk, Janko Meh, Bruno Trebičnik; RED DELA S SREBRNIM VENECOM: Martin Arlič, Franc Avberšek, Vinko Bastelj, Slavko Belaj, Ivan Blažič, Jože Debeljak, Franc Deučbaver, Franc Dobnik, Franc Droz, Cveto Gregorin, Ivan Kokot, Vinko Kolar, Ludvik Kranjc, Franc Krivec, Viktor Krk, Jakob Kureš, Stanko Naraks, Stanislav Opre-

šnik, Ferdo Ovčar, Alojz Pesjak, Franc Prebričnik, Franc Reberšek, Milan Rednak, Franc Tajnik, Karel Verdnik, Vinko Vovk, Anton Verbec, Stanko Žizek, Rajko Eman, Stanko Frece, Stanko Glišek, Karel Grile, Jože Kopina, Edvard Krajšek, Anton Lipuš, Milan Medved, Viktor Medvešek, Franc Meža, Daniel Mežnar, Anton Misja, Gvido Ovnik, Janko Sente, Dušan Suzič, Štefan Šipuš, Jakob Vodeb, Ivan Skorjanc; MEDALJA ZASLUG ZA NAROD: Ivan Hiliš; MEDALJA DELA: Anton Meža, Ivan Krebl.

Rudarska likovna kolonija

Letošnje rudarske likovne kolonije se je udeležilo 17 slikarjev in kiparjev, od tega 10 iz velenjske občine in 7 iz drugih krajev Slovenije. V času od 28. junija do 1. julija, ko je trajala kolonija je nastalo 89 del — risb, akvarelov, olj, in mešanih tehnik. Posebna žirija je za razstavo izbrala 40 del.

Ob otvoritvi razstave v petek zvečer v knjižnici kulturnega centra v Titovem Velenju so podelili tri enakovredne nagrade, in sicer so jih dobili Janez Janežič iz Kopra, Milan Ipavc iz Ajdovščine in Arpad Šalamon iz Titovega Velenja. Za to priložnost je nekaj pesmi zapel Rudarski oktet

B. M.

(sv)

Iz partizanskih dni

2

Hotel mi je odvzeti pištolo, pa mu jo nisem dala. Rekel mi je, naj jo vsaj zakopim, kar pa tudi nisem storila prej, da so prišli po mene. Ko se je stemnilo, sta prišla po mene neki borec in pa Pavla Tomšič doma iz Trbovelj, ki je bila od takrat dalje bataljonska bolničarka namesto mene. Zavila sta me v odedo in me odnesla. Na zbornem mestu ranjencev sva se zopet srečala z mitraljezom Mihom, s katerim sva bila enako ranjena. Od tam so nas preselili v neko požgano hišo in nas namestili kar po tleh. Tam smo ostali kar precej časa in tam sem tudi zvedela, da imam ranjeno hrbtenico in zaradi dum-dumke raztrgana čreva. Raztrgana čreva je imel tudi Miha in še en borec za katerega pa ne vem imena. Ker smo bili ranjeni v čreva, nismo dobili hrane, to, da smo imeli oranovitve čreva prazna pa nam je omogočilo ostati pri življenju.

Za božične praznike pa so nas obiskale kmetice in mladinke iz sosednjih vasi in nam prinesle nekaj hrane. Dobili smo vsak nekaj jabolč, kos potice in pol klobase, vendar z Mihom nisva vzela drugega kot jabolka, ki sva jih dala v kuhinjo. Tam so nama skuhalo kompot. Omenjeni borec pa je vzel tudi klobaso, jo skrnil in naskrivaj pojedel. Dobil je hudo vročino in kmalu za tem umrl. Ko so raziskovali vzrok njegove smrti, so našli pod vzglavjem še ostanek klobase, ki jo je nama z Mihom zdravnik pokazal in dejal: »Vidita, zaradi takšnega konca klobase je moral umreti.« S tem hočem povedati, da je tudi lakota lahko koristna.

Bila sem zelo slaba in zato sem bila kar tiho. Zato so večkrat mislili, da sem v nezvesti. Ko so tovariši pisali v Štandrovo brigado kako se imamo, so za mene napisali, da sem zelo slaba in je vprašanje, če bom preživela. Ko pa so

borce iz brigade odpisali, so zapisali za mene: Pa Slavko pozdravite, če še živi. Jaz sem to slišala, ker so glasno brali živim in še živim danes po osemindesetih letih.

Prišli so nas tudi obiskat: Mirko Jerman, prejšnji komandant brigade, ki je bil takrat v ofitirski šoli, Titov sin Žarko, takrat že invalid, Invalidski pevski zbor pa nam je zapel nekaj pesmi. Zbora nisem bila prav nič vesela, ker sem komaj dihala in sta mi prijala le mir in tišina, nastop zbora pa je bil zame preveč hrupen.

Iz Črešnjecva so nas konec decembra prepeljali v Zagradec, odkoder naj bi nas z letalom prepeljali v bolnico v Bari. Dvakrat so nas pripravili za prevoz z letalom pa nobenkrat ni bilo iz tega nič. Enkrat letalo sploh ni pristalo zaradi megle, drugič pa niso vzeli vseh, ker je bilo nekaj snega in so se bali, da se letalo zaradi večje obremenitve ne bo moglo dvigniti. Tako smo ostali v Zagradcu do januarja 1945, takrat pa so pobrali vse težje ranjence in pripravili transport proti Zadru. Ko so nas pripravili za prevoz z letalom, ie prišel k meni Božič in mi rekel, naj mu posodim pištolo, ker gre nazaj na Štajersko, jaz pa jo v Bari itak ne smem vzeti seboj. Že prej sem mu jo posodila, kadar smo bili v nevarnosti. Dala sem mu jo s težkim srcem, saj je bilo zelo malo verjetnosti, da jo bom dobila še kdaj nazaj, čeprav je obljubil da mi jo bo poslal takoj, ko pride na Štajersko. Kasneje, ko je imel zaradi vneta rane hude vročino, roke pa ni pustil odrezati in jim je grozil, da jih postreli, če se bo zbudil brez roke, so mu jo vzeli.

Sredi januarja 1945 so nas v Zagradcu naložili na vozove, gare in sani in začela se je težka pot proti Zadru. Na vozu poleg mene je bil še borec Franc Stanko doma iz Mozirja, ki je bil ranjen v obe nogi. Za

spremljevalce pa so nam dodelili člane vojaške in partijske šole iz Črnomlja. Vsak ranjenec je imel za spremljevalca dva borca. Težko je bilo z nami nepokretnimi. Bili smo na milost in nemilost prepuščeni drugim v breme. Kadar smo se delali po dobri cesti je kar šlo, ko pa smo prišli na kakšno hribovsko cesto, kjer je bilo kamenje, pa je bilo zelo hudo. Treslo nas je in premetavalo, da smo bili kar solzni. Pri Brodu na Kolpi so nas prepeljali preko Klope. Bila je noč in ko so nas zapeljali na brod je bilo nekaj časa vse mirno in tiho, nismo bili čisto prepričani, da nas res peljejo preko. Ko so vozovi na drugem bregu zapeljali na trdna tla, smo vedeli, da so nas res prepeljali.

V vaseh, kjer smo se ustavili in počivali, so nam domačini prinašali hrano in pijačo. Takrat sem prvič videla hrvaško narodno nošo. Dekleta v belih oblekah, starejše ženske pa v črnih rutah in oblekah. Prinašale so nam kar so pač imele, a jaz nisem mogla vzeti drugega kot čaj in mleko. Imela sem hudo vročino in sem bila samo žejna. V spremstvu smo imeli tudi zdravnike, ki pa med potjo tudi niso mogli veliko pomagati. Bil je zdravnik Peter in zdravica Zvezda ter medicinska sestra Marija. Za mene se je posebno zanimala zdravica Zvezda, ki mi je venomer hodila meriti vročino in skrbela zame.

V Topovskem smo počivali en dan in eno noč, da smo se malo opomogli od dolge in trpljenje polne vožnje. Spravili so nas v neko vojašnico. Od tam dalje pa so nas odpeljali s kamioni naloženimi s slamo in senom. Kljub temu, da smo bili zakopani v slamo ali seno, nas je zelo zeblo. Na tem potovanju sem ozebla v noge.

Naposled smo to mučno vožnjo le prestali in prišli v Zadar, v pravo bolnico. Nekoč sem neke čitala, da je bilo v

tem transportu preko sto ranjencev, kar bo najbrž tudi držalo. V bolnici so mi dodelili posteljo ob oknu s pogledom na morje. Ko so druge tovarišice hodile gledat morje in ladje na njem, ter vse to občudovale, je tudi mene premagalo. Vstala sem z veliko težavo, oprijemajoč se za posteljo sem le zlezla do okna in pogledala na morje, takrat pa sem se onesvestila. Tako se je končal moj prvi pogled na naše sinje Jadransko morje, o katerem smo v partizanih toliko govorili. Kmalu sem začela po malem vstajati. Ko sem že tudi malo hodila, nas je prišel obiskat naš brigadni intendant Jože Humer-Lipah in mi po pozdravih rekel: »Slavka, nekaj sem ti prinesel, ugani kaj.« Rekla sem: »Pištolo.« Res mi je prinesel pištolo iz Štajerske v Zadar. To je bilo veliko priznanje poštenosti naših borcev.

Mislil, da je bilo aprila meseca, ko so priplule v Zadar ladje z mornarji kralja Petra II, kot pomoč pri osvoboditvi Jugoslavije. Bili so to mladi zdravi fantje, zlikani in urejeni, saj še vojne niso okusili, mi pa smo že toliko pretrpeli. Nekaj dni so jih pustili stati v Zadru, nato pa smo imeli člani partije sestanek in tam so nam povedali, da jih bodo zavrnili, ker so prišli samo na »likof«. Prej, ko smo mi krvaveli v borbi, jih pa ni bilo. Nekaj nas je bilo takih, ki smo bili mnenja, da se le naj bi ti zlikani fantiči malo »zgrabili« Nemci, a so jih vseeno zavrnili.

V tistem času je imela pred bolnico v Zadru zbor V. Prekomorska brigada. Od tu je krenila proti Trstu. Kmalu za tem je prišel nekdo v našo bolnico vprašati, če bi bil kateri že sposoben za pomožni štab glavnega štaba Slovenije za pohod proti Sloveniji. Pripravili naj bi teren za naše ranjence, ker se bomo pomikali proti Ljubljani.

(Dalje prihodnjič)

Zdenka Đorđić

Dragica Hartman

Jaz pa grem v JLA

Ustavna pravica in obveznost vsakega državljan SFRJ, je, da sodeluje v pripravah na obrambo in varnost naše domovine. Zato tudi zakon o vojaški obveznosti, letos prvič, nudi pomembno mesto ženskam v enotah JLA. Vojaško usposabljanje za ženske bo trajalo tri mesece ali pa šest, če se bodo odločile za šolo za rezervne oficirje. Prve prostovoljke bodo v enotah JLA odšle že julija. Tudi iz velenjske občine se je za to možnost odločilo nekaj deklet.

Povprašali smo jih, kaj jih je vodilo pri njihovi odločitvi in kaj od usposabljanja pričakujejo. Čisto malo pa nas je tudi zanimalo, kdo bo jokal za njimi, ko bodo odhajale. Saj vsi vemo, kakšni potoki solz tečejo, ko gredo fantje. Sedaj pa le glejte, da boste tudi vi, junaki, pokazali svoja čustva!

Zdenka Đorđić: »Že prej sem premišljevala o tem, zakaj se ne bi tudi ženske vključile v JLA. Zato tudi po sprejetju zakona nisem dosti razmišljala, ampak sem se takoj odločila. Grem. Tudi v mladinski organizaciji v Gorenju, kjer delam, smo se o usposabljanju žensk dosti pogovarjali. Izbrala sem šolo za rezervne oficirje, rod Pomorstvo — zvezce. Vse je dobro pripravljeno. V času, ko bomo na usposabljanju, nam bo delovno razmerje mirovalo, tako da bom lahko takoj po vrnitvi spet za svojim strojem. Prijatelji pa so mi obljubili, da me bodo prišli obiskat. Če bodo obljubo tudi držali, bom pa še videla.

Dragica Hartman: »Odločitev, da grem k vojakom, se zdi nekaterim neumna. Vsem tem bi rada povedala, da je koncept našega SLO predvideval, da bo ženska enakovredna z moškim stala v prvih bojnih vrstah. Grem za tri mesece. Mislil, da lahko v tem času že spoznam toliko, da bi v primeru vojne lahko pomagala. Imam že vojaško knjižico. Moje želje je v družini podprl samo svak, če pa bi imela fanta ali moža pa ne verjamem, da bi me spustil. Za fante pravijo, da se v vojski zresnijo, mogoče se bo tudi katera od deklet.«

Marija Šumah: »Vedno sem si želela, da bi lahko šla tudi ženske v JLA. Sedaj, ko mi je zakon ponudil to možnost, sem jo seveda takoj izkoristila. Prijavila sem se na sekretariatu za LO, na nabor pa sem šla v Ljubljano. Grem v šolo za rezervne oficirje, moj rod pa bo pešadija, ki sem ga tuja sama izbrala. Imam brata, ki je že bil v JLA, veliko mi je povedal o smislu takšnega učenja. Vseeno pa ni bil preveč na-

vdušen, da sem se ravno jaz odločila, da grem. Nekaj osnovnega znanja sem si že pridobila pri pouku obrambe in zaštite v srednji šoli, sedaj pa ga bom še poglobila.«

Borka Savič bo oblekla vojaško suknjo čez dobra pol leta, ali pa še prej, in se pridruži prvi generaciji deklet, ki so se odločile za služenje vojaškega roka. »Želja, da bi postala vojakinja in služila domovini, je stara. Sega v moja rosnja mladostna leta. Takrat se ni niti govorilo o tem, da bi lahko tudi ženske služile vojsko. Mnogim je vseh vojaška obleka, disciplina, red, delovne navade, ki jih med služenjem vojaškega roka pridobijo vojaki. Tudi mene so vse te vrline zamikale, pritegnile in navdušile. Mladostna želja se mi bo po dolgem času le uresničila. Morda bom že letos oblekla sivo-zeleno uniformo in z ramo ob rami s fanti služila domovini. Na razpis, ki smo ga dobili v našo delovno organizacijo, sem se prijavila brez razmišljanja. Ženske smo resnično enakopravne z mošči. Opravljamo že mnoga, včasih samo, moška dela, vključujemo se v družbenopolitično dejavnost, zakaj ne bi tudi mi služile v JLA.

V Titovem Velenju sem že pet let. Najprej sem se zaposlila v Gorenju, po dveh letih pa v Industrijski pekarni v Titovem Velenju.

»Borka zlasti marljivo dela v mladinski organizaciji. Od sedaj je sodelovala že na mnogih delovnih akcijah in v brigadi. Brigadirsko življenje ji je zelo všeč. Takole pripoveduje: »Na delovnih akcijah in v brigadah smo vsi prijatelji, pravi tovariši. Tako bo tudi v vojski. Spoznala bom nove prijatelje, prijatelje, se naučila marsikaj koristnega. Seveda pa bo moja osnovna naloga braniti domovino. Potrudila se bom, da bom v treh mesecih pokazala kar največ. Če se bom dobro »obnesla«, bom lahko svoje življenje v JLA podaljšala še za toliko časa. Komaj že čakam dne, ko bom oblekla vojaško suknjo. Vem da bom služila vojsko v sanitetni službi, kjer pa bo moja »kasarna« pa je zaenkrat še skrivnost.«

Starši hčerini nekoliko nenavadni odločitvi niso nasprotovali. Njeni prijatelji in prijateljice in seveda tudi fant pa so različnega mnenja. Kot pravi Borka, poslušajte tiste, ki govorijo v prid. Po odsluženem vojaškem roku se bo vrnila v Industrijsko pekarno. Če pa bo imela kaj možnosti, bo šolanje za vojaški poklic nadaljevala.

Marija Šumah

Borka Savič

Predsedstvo OK ZKS Velenje

Nagrajevanje po delu in socialna varnost

(Nadaljevanje s 1. strani)

nostih, ki bi s svojim delom lahko in morali kar največ prispevati k boljšemu gospodarstvu delovne organizacije. Dokler dohodek teh in tudi poslovnih delavcev ne bo odvisen od kakovostnih kazalcev gospodarjenja ne moremo pričakovati bistveno drugačnega odnosa do dela.

Za ocenjevanje sistemov so seveda potrebna merila, merilo za ocenjevanje pa naj bi bilo, če se osebi dohodek slehernega delavca meri celovito glede na zahtevnost, količino, kakovost, gospodarnost in minulo delo in predvsem, če ga spodbuja k boljšemu delu. Tudi če merimo delavcu osebnih dohodkov po vseh teh osnovah, pa mu gibljivi del prinaša komaj 10 odstotkov, to verjetno ni zadosten stimulator boljšega dela. Prav gotovo pa je sistem dovolj stimulativen, če delavci za enaka dela in naloge prejmeta ena 11.000 in druga 22.000 dinarjev.

Pri oblikovanju mase za osebnih dohodke premalo upoštevamo povezanost med dohodkom in višino sredstev za osebne dohodke. Delovne organizacije oblikujejo sredstva za osebne dohodke kolikor jim dopušča družbeni dogovor, lastnih aktov pa ne uporabljajo. Jasno pa je, da je družbeni dogovor o razporejanju osebnih dohodkov po vsebini krivičen, saj so v boljšem položaju tisti, ki so v preteklosti slabo delali. V nobeni organizaciji združenega dela tudi nimajo meril za ugotavljanje osebnega dohodka na osnovi minulega dela. Seveda pa se poleg neoblikovanih sistemov delitve sredstev za osebne dohodke pojavlja še vrsta nepravilnosti pri ugotavljanju osebnih dohodkov, ki zelo slabo vplivajo na odnose znotraj delovnih organizacij in na odnos do dela.

Nedograjen sistem-nagrajeva-

nja po delu omogoča vrsto slabosti in negativnih težej. Ob padanju realnega osebnega dohodka vsekakor moramo poskrbeti za socialno varnost delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki, vendar nikakor linearno. Ni sprejemljivo enako dvigovanje dohodka tistemu, ki slabo dela in tistemu, ki dela dobro. To je v bistvu uravnilovka, težnje po njej pa se v zadnjem času vse bolj krepijo. S socialno varnostjo je povezan tudi vprašanje večjega vrednotenja proizvodnega dela. Tega dela pa ne bomo bolje ovrednotili zgolj z dvigovanjem delovnih skupin, predvsem bo treba izoblikovati merila za uspešnost proizvodnega dela in rezultate bolje ovrednotiti.

Druga oblika uravnilovke je težnja po nominalno enakem povečevanju osebnih dohodkov, oziroma »teorija enakih želodcev.« Ta težnja bo prisotna vse dotlej dokler bomo osebne dohodke ugotavljali samo na osnovi del in nalog, ki jih nekdo opravlja, ne pa na osnovi uspešnosti in rezultatov, ki jih nekdo doseže.

Najbolj destimulativna pa je uravnilovka, ki se kaže v tem, da delavci, ki opravljajo enaka dela in naloge, dosegajo različne rezultate in prejemajo enake osebne dohodke.

Aktivnosti za dograjevanje sistema delitve sredstev za osebne dohodke so predvsem usmerjene v spreminjanje vrednotenja zahtevnosti del in nalog, skoraj nič pa v iskanje meril za ugotavljanje uspešnosti dela. Druga slabost je težnja, da bi to problematiko rešili celovito in za daljše obdobje. Takšen cilj je težko uresničljiv. Pričeti je treba s celovitimi izhodišči in nato sistem nenehno dograjevati. To ne pomeni delati počasi, ampak z malimi koraki priti daleč.

Razmere v kakršnih smo se znašli, nas bodo prisilile, da

bomo končno morali ukrepati in prekiniti z govoricenjem, so menili člani predsedstva. Povsod se bo treba resno lotiti dela, odgovornost za uspešnost akcije morajo nositi vodilni in strokovni delavci, pa tudi sindikalna organizacija ne bi smela stati križem rok.

V nadaljevanju seje so člani predsedstva občinskega komiteja zveze komunistov Velenje obravnavali osnutek programa uresničevanja skupnih nalog komunistov v vodstvih družbeno-političnih organizacij, občinske skupščine in izvršnega sveta. Vseskozi namreč ugotavljamo, da vsi de-

javniki v svojih delovnih načrtih opredeljujejo naloge z vseh področij dela in življenja, skupne in usmerjene akcije za reševanje nalog pa ne uspejo zagotoviti. Skupni program, opredeljen z nosilci nalog in časovnimi roki bo k temu zagotovo pripomogel.

O obeh osnutkih, predvsem seveda o očni stanja na področju nagrajevanja po rezultatih dela, bodo razpravljale osnovne organizacije, na podlagi pripomb in dopolnitev pa bodo podrobno oceno in izhodišča za nadaljnjo akcijo sprejeli člani občinskega komiteja na prihodnji seji.

Odpri nove šolske prostore

Prejšnji torek je bila v domu kulture v Titovem Velenju prisrčna slovesnost, na kateri so posameznikom, skupinam in najboljšim oddelkom Centra srednjih šol izročili priznanja in knjižne nagrade za uspešno delo in za odličen uspeh v zadnjem šolskem letu. Kulturni program, ki je navdušil številne goste, so pripravili učenci Centra srednjih šol sami.

Po svečanosti v kulturnem

domu so se učenci, profesorji in gostje udeležili še otvoritve novih šolskih prostorov, ki jih bodo delno namenili tudi za računalniško usmeritev, pa tudi sicer so novi prostori izrednega pomena za potrebe usmerjenega izobraževanja. Učilnice, namenjene za računalniško usmeritev, so opremljene z vsemi potrebnimi pripomočki, opremlili pa so jih s sodelovanjem TGO Gorenje.

B. M.

Krajevna skupnost Pesje

Tone Ulrih-Kristl častni krajan

Prevalci krajevne skupnosti Pesje so v ponedeljek slovesno proslavili krajevni praznik. Slavijo ga v spomin na 7. julij 1941, ko je bila v Saleški dolini izvedena napisna akcija. Iz Pesja so v tej akciji sodelovali Tone Ulrih-Kristl, Franc Polh, Franc Soklič, Edo Martinšek ter Marija in Alojz Stropnik.

V telovadnici osnovne šole so pripravili lep kulturni program. Udeležili so se ga številni gostje in krajan, sodelovali pa so tamburaši, mladinci, učenci podružnične šole in ženski pevski zbor društva upokojencev Titovo Velenje. Najprijetnejši trenutek naslavljajo tisti, ko so domaćina Toneta Ulriha-Kristla imenovali za častnega krajana krajevne skupnosti Pesje.

Tone Ulrih-Kristl se je v partizanih pridružil Saleški grupi, skupaj s tremi španskimi borci. V Saleško dolino je takrat prišel politik Farčnik in Tone Ulrih je bil njegov vodil. V noči na 8. oktober 1941 je sodeloval v napadu na Soštanj, v spomin na ta dogodek pa slavi svoj praznik občina Velenje. Kasneje se je priključil Pohorskega bataljona in prišel s političnim in aktivističnim delom na Saleško-mislinski področju kjer je opravljal

vrsto pomembnih in odgovornih nalog.

V nadaljevanju slovesnosti so Pavli Podpečan, Antonu Koširju, Lovru Mežnarju in Antonu Hladinu za njihovo neumorno delo in prizadevanja pri razvoju kraja podelili priznanja Osvobodilne fronte. Trije učenci tamkajšnje osnovne šole pa so prejeli knjižne nagrade za najboljše spise na temo „Rastimo pod Titovo zastavo“, za kar je natečaj razpisalo krajevno borčevsko združenje. Javno so se zahvalili tudi učiteljicam — mentoricam za uspešno vodenje krožkov na osnovni šoli. Po končanem kulturnem sporedu so se gostje in krajan udeležili otvoritve nove smučarske skakalnice, prekrita s plastično snovjo, na kateri so pripravili tudi tekmovanje.

Slavnostni govornik na proslavi je bil predsednik skupščine krajevnih skupnosti Ferdo Kukovec, ki je po enominutnem molku v spomin na Franca Leskoška-Luko, med drugim dejal: „V povojnem obdobju je Pesje doživelo velik napredek in razvoj. Kraj je v razvoju doživljal spremembe, ki so značilne za posamezna obdobja obnove in izgradnje naše občine.

Med slavnostno sejo

Tako smo v naši krajevni skupnosti od leta 1974 naprej ogromno storili in veliko pridobili. Naj omenim trgovino, igrišče, telovadnico, toplificirali smo naselje in delno zgradili telefonsko omrežje, danes pa bomo bogatejši še za smučarsko skakalnico.

Doseženi uspehi prav gotovo temeljijo na požrtvovalnem delu, dobrih medsebojnih odnosih, zaupanju, trdni volji in prepričanju vseh nosilcev akcij, ki kljub številnim težavam niso klonili in so z velikim entuziazmom prispevali, da so bile premagane te na videz nepremagljive ovire. Danes smo upravičeno ponosni na naše rezultate, ki se odražajo na vsakem koraku.

V naši krajevni skupnosti težimo tudi za tem, da bi razvoj političnega sistema samoupravljanja usmerili tako, da bi imel vsak delavec in krajan resnično možnost vplivanja na celotno življenje in razvoj v kraju. Za praznik, ki ga 7. julija praznujemo v naši krajevni skupnosti, čestitam vsem krajanom in želim, da bi prizadevno sodelovali pri odpravljanju problemov, kajti brez njih nismo danes in ne bomo tudi jutri. Zavedajmo se, da ima naš kraj bogato zgodovinsko izročilo in da smo doslej rešili probleme in težave, ki so se mnogim zdele nepremagljive."

B. Mugerle

Delovna brigada Smartno 83

Urejujejo igrišče

Komaj so se zaprla vrata šol, je pri osnovni šoli bratov Letonja v Smartnem ob Paki znova živahno. Tokrat so se ob nogometnem igrišču „utaborili“ šmarški brigadirji, udeleženci delovne akcije Smartno 83. Brigada nosi ime po Kondradu Deleju.

Na in ob robu nogometnega igrišča se tokrat niso podili za žogo nogometaši, ampak so pridno vihteli krampe in lopate, vozili samokolnice, postavljali ograjo okrog nogometnega igrišča, delali tribune za gledalce, šmarški mladinci. V svoji sredini pa so imeli še nekaj mladincev iz sosednje krajevnne skupnosti, pa tudi mladinki s Konovega in Lesičnega na Kozjanskem sta jim priskočili na pomoč. Vrednost prej naštetih del je po predvidevanjih veljala telovadno društvo Partizan iz Smartnega ob Paki, ki je investitor, približno 70 tisoč dinarjev. 40 mladincev — brigadirjev pa je za vsa dela porabilo približno 2000 ur.

Delovni dan udeležencev brigade

Volje za delo in pridnih rok jim ni prav nič manjkalo

Gornji Grad

V soboto lovski praznik

Člani lovske družine Gornji grad bodo v soboto pripravili praznik lovcev Gornje Savinjske doline. Po jutranjem zboru in nastopu rogištov bo v Gornjem gradu seja izvršnega sveta skupščine občine Mozirje. Namenili jo bodo seveda lovstvu, na svečanem delu pa bodo podelili priznanja dolgoletnim članom lovske družine mozirske občine. Po končani seji si bodo v osnovni šoli skupno ogledali lovsko razstavo in hkrati podelili priznanja za najboljše trofeje. Popoldne bodo pripravili strokovno predavanje o gamsih in prikazali lovške filme.

Razpisali so tudi strelski tekmovanja. Lovska družina Gornji grad razpisuje meddružinsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. Tudi nagrade so glablje — odstrel gamsa, srnjaka in gozdnega jereba. Obenem bo v Gornjem gradu tudi tekmovanje v streljanju v tarčo srnjaka za prehodni pokal izvršnega sveta občinske skupščine. Popoldne bodo razglasili rezultate, podelili priznanja in nagrade nato pa pripravili tovariško srečanje z lovskim krstom in drugimi zanimivostmi. Sladokuscem bodo seveda na voljo znane lovške specialitete.

Mešani pevski zbor DU Soštanj

Vabijo nove, zlasti mlajše pevce

Mešani pevski zbor društva upokojencev Soštanj, ki šteje 35 aktivnih pevcev, dve tretjini žensk, je lani praznoval 35-letnico obstoja. Nastal je s prenehanjem nekdanje

„Žal bi mi bilo, če bi morali prenehati s petjem," meni pevovodja Alojz Satler

ga pevskega zbora Svoboda. Delo sedanjega pevskega zbora pa je ponovno zaživelo leta 1977, ko ga je vodila profesorica Justina Trobina. Po njeni smrti leta 1980 so bili pevci nekaj časa brez strokovnega vodja. Iskali so novega in ga pred dobrima dvema letoma tudi dobili.

Alojz Satler, sicer upokojeni železničar ni dolgo prišel s privolitvijo, da prevzame soštanjski zbor. Tudi izkušeni na tem področju mu ne manjka, saj je v času službovanja v Šempetru v Savinjski dolini vodil kar tri pevske zборе: ženski, moški in mešani. Pa tudi, ko se je prvič srečal s soštanjskim zborom, mu prislulni, spoznal njihovo močno voljo ter vztrajnost, ga je zamikalo, da bi jih vodil. Rečeno storjeno.

Mešani pevski zbor vodi enkrat do dvakrat na teden, odvisno od potrebe. Po obnovi doma upo-

kojencev imajo pevci svojo sobo kjer lahko nemoteno in kvalitetno vadijo. Njihovo petje je tudi temu primerno, na kvalitetni ravni. Sodelujejo na vseh pevskih revijah celjskega območja in na vseh srečanjih pevskih zborov Slovenije. Lani so se udeležili srečanja v Laškem in Kamniku, letos pa v Polzeli, že 23. julija pa gredo v Trbovlje, kjer bo srečanje v jugoslovanskem merilu. Zbor ima tudi vrsto samostojnih nastopov, sodeluje pa tudi na proslavah. Gredo povsod tja, kjer jih vabijo. V letošnjem letu pa se veselijo skupnega nastopa pevcev-upokojencev, ki bo v tednu upokojencev meseca septembra v Smartnem ob Paki. Sodelovali bodo tamkajšnji pevci, iz Titovega Velenja in Soštanj. Za zimске mesece pa načrtujejo samostojni koncert narodnih in borbenih pesmi.

Za uspešnost in večletno delovanje je soštanjski mešani pevski zbor prejel tudi več pomembnih priznanj in plaket. Seveda si vsi pevci zlasti pa strokovni vodja Alojz Satler iskreno želijo, da bi tudi naprej bili uspešni in priljubljeni, ter da bi z dolgoletno pevsko tradicijo Soštanj nadaljevali. To željo pa bodo lahko uresničili le, če bodo uspeli v svoje vrste včlaniti več novih, mlajših pevskih moči. Kajti poudariti velja, da je sedanja poprečna starost preko 60 let. S pomladitvijo zbora pa si bodo pridobili tudi manjkajoče moške glasove, saj razmerje tri proti ena v korist ženskih glasov ni primerna za mešane pevske zборе. Pevci se upravičeno bojijo, da bi sled manjkajočih glasov morali z delom prenehati. Zato si iskreno želijo novih pevcev, ki bi zbor popestrili in s tem dvignili kvaliteten raven. Teh pa, ki niso vključeni v noben zbor, imajo pa veselje do petja, v tem kraju tudi ne manjka.

B. Mugerle

Nogometni turnir ESO

Komisija za šport in rekreacijo pri DO ESO je organizirala turnir med tozdi v malem nogometu. Turnir je bil na njihovem igrišču. Sodelovalo je pet ekip, ki so igrale po liga sistemu. Zmagala je ekipa Strojni obrati I. njen vodja je bil Danilo Rogič. Najboljši strelac turnirja pa je bil z desetimi za-

detki veteran Uroš Devič. Zmagovalna ekipa je prejela pokal.

Zaradi izjemnega zanimanja za športna tekmovanja med tozdi pa so se dogovorili, da bodo organizirali še več podobnih turnirjev, že v kratkem pa bo odbojškarsko srečanje STARI—MLADI.

S. Obal

Krajevna skupnost

„STARO VELENJE"

Občani krajevnne skupnosti Staro Velenje so na zboru občanov dne 16. 6. 1983 sprejeli naslednji

S K L E P

Sredstva v višini 1.500.000,00 din, ki so v „A" programu referendumskih sredstev namenjena za izgradnjo začasne obvoznice skozi Staro Velenje, se zaradi spremenjenega programa izgradnje obvoznice namenijo za toplifikacijo v krajevni skupnosti Staro Velenje.

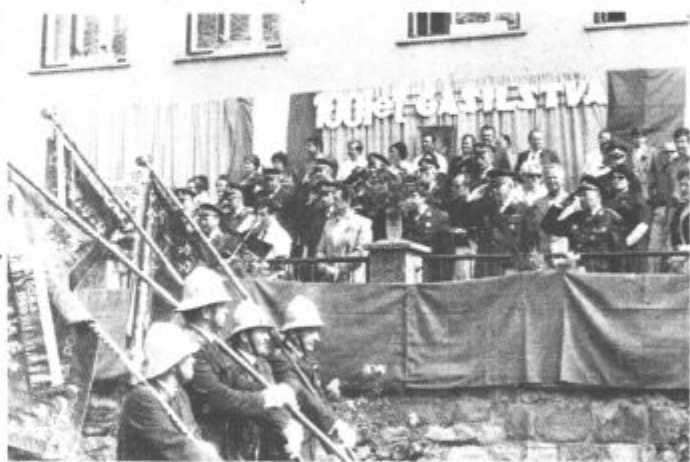
Gornji Grad

100 let gasilstva

V Gornjem gradu so v soboto in nedeljo slavili člani domačega gasilskega društva. Z vrsto prireditvev so počastili 100-letnico uspešnega delovanja svojega društva. Ob tej priložnosti so sklenili z obnovo gasilskega doma, pripravili razstave, poklicni gasilci iz Celja pa so s praktično vajo prikazali način gašenja.

Najbolj slovesno je bilo v nedeljo popoldne. Skozi kraj je najprej krenila povorka v kateri so

sodelovali člani številnih gasilskih društev, pripadniki civilne zaštite, gasilska vozila in drugi udeleženci. Na slovesnosti pred zadružnim domom so ocenili svoje delo v preteklem obdobju in v zadnjem času še posebej. Podelili so številna priznanja najzaslužnejšim članom društva, najbolj slovesno pa je ob koncu proslave, ko so namenu izročili nov gasilski avto, ki je plod prizadevnosti gornjegralskih gasilcev in solidarnosti krajanov in združenega dela.

S priložnostno slovesnostjo so počastili sto let uspešnega dela

Radmirski gasilci

Pionirji razvili prapor

Pred nedavnim so slavili tudi gasilci v Radmirju. Številnim delovnim zmagam in uspehom v zadnjem obdobju so se tokrat pridružili tudi najmlajši člani radmirskega društva. S pomočjo starejših članov in številnih prebivalcev so namreč zbrali sredstva in pionirji so tako lahko razvili svoj prapor. Ob tej priložnosti so najprej pripravili

občinsko tekmovanje pionirskih, mladinskih in ženskih desetin na katerem so znova imeli največ uspeha tekmovalci gasilskega društva Gorica ob Dretu.

Kasneje so pripravili povorko in ob gasilskem domu še slovesnost na kateri so pionirji svečano razvili prapor.

Med slovesnostjo ob razvitiu prapora

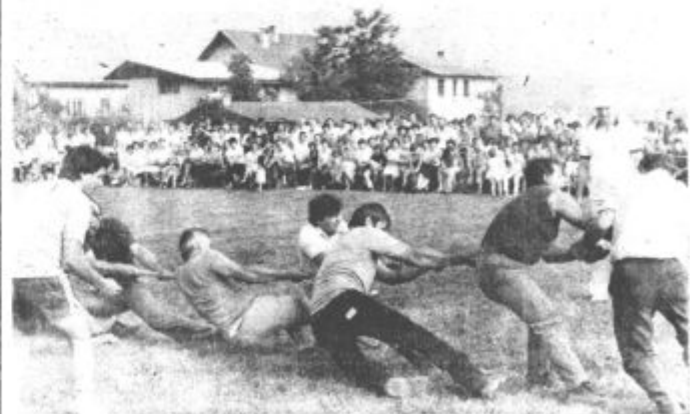
Rečica ob Savinji

Uspele vaške igre

Člani osnovne organizacije ZSMS Rečica ob Savinji in vsi, ki so jim pomagali pri organizaciji letos že 5. po vrsti vaške olimpiade, so se znova izkazali. Številnim prebivalcem te krajevnne skupnosti in drugim obiskovalcem so pripravili zares prijetno nedeljsko popoldne, pa tudi drugih spremljajočih prireditev ni manjkalo. Organizacija je bila odlična, igre zelo zanimive in tudi vreme je postreglo tekmovalcem in obiskovalcem.

Tokrat so na igrah nastopile ekipe sedmih vasi in zaselkov.

Tekmovalci so se pomerili v vlečenju vrvi, nogometu v škornjih in z ovalno žogo, teku z desko, napihovanju balonov, sestavljanju krajevnega grba, teku s samokolnico, metanju vrečk z vodo in žaganju hloda. Najbolje so se letos pripravili tekmovalci in tekmovalke s Pobrežja, ker pa je ekipa te vasi zmagala že tretjič, je osvojila pokal v trajno last.

Vlečenje vrvi je vedno privlačna zadeva

Društvo slušno prizadetih občanov

Potrebujejo svoje prostore

Slušno prizadeti občan Velenje in Mozirje se združujejo v samostojni humanitarni organizaciji, ki ima svoj sedež v Šoštanju, ustanovljena pa je bila leta 1963.

V društvu je včlanjenih 170 slušno prizadetih občanov. Prizadevajo si, da bi pritegnili v članstvo vse slušno prizadete občane, ki jih je v obeh občinah še veliko in jim skušali nuditi potrebno pomoč. Kljub temu, da ima društvo za slušno prizadete v Šoštanju že dolgoletno tradicijo, letos praznujejo že 20-letnico delovanja, pa se v preteklosti niso uspeli prav uveljaviti. Imeli so honorarnega tajnika, ki je opravljal predvsem administrativna

opravila za društvo. Pred nedavnim pa so le zaposlili defektologinjo Marjano Senica, ki je strokovno pristopila k razreševanju vprašanj na tem področju.

„Slušno prizadeti se srečujejo s številnimi težavami,“ je povedala, „saj se težko znajdejo v vsakodnevnem življenju. Težko opravijo svoje osnovne zahteve, zato jim skušamo v društvu pri tem pomagati. Pomagamo jim z nasveti ali pa tudi uredimo kakšno zadevo.“

Vsako sredo popoldne se slušno prizadeti zbirajo v prostorih društva, kjer razpravljajo o svojih težavah, govorijo o vsakodnevnem življenju. Tu jim je lažje, saj se z ostalimi občani težko pogovarjajo.

Strokovna tajnica društva Marjana Senica

Uspešno sodeluje društvo tudi z vsemi enajstimi društvi slušno prizadetih, ki so po vsej Sloveniji. Še zlasti pa so prizadevni na športnem področju.

Finančnih težav v teh časih nikjer ne manjka. Tudi društvo slušno prizadetih se otepa z njimi. Že več let si prizadevajo, da bi pridobili primerne prostore za svoje delo. Prostore imajo v najemu. Ti niso primerni, pa še zelo veliko najemnino plačujejo zanje.

Veliko so društvo slušno prizadeti, katerega predsednik je Stanko Kolar, pripovedovali o svojih težavah. Največja je prav gotovo ko-

municiranje, ki jim je zelo oteženo. S težavami se srečajo tako pri zdravniku kot povsod drugod. Društvo je izdalo posebne kartice z opozorili, kako naj občani kontaktirajo s slušno prizadetimi. Te nosijo s seboj. Slušno prizadeti ne morejo biti dobri samoupravljajci, saj ne morejo slediti sestankom. Prav tako ne morejo slediti radijskim in televizijskim oddajam in so torej zelo odrezani od vseh dogajanj. Prav zaradi tega je še toliko pomembnejše, da se zbirajo v društvu, kjer se srečajo s tovariši, ki imajo enake ali podobne težave. Prejemajo pa tudi svoj časopis. Težava društva je tudi v tem, da nimajo svojega tolmača, ki bi jih zastopal na javnih mestih. Prizadevajo si, da bi si zagotovili sredstva za nje, saj morajo te stroške sedaj kriti sami.

Z velikimi težavami se srečujejo tudi slušno prizadeti otroci oziroma sploh otroci gluhih staršev. Takšne starše in otroke nameravajo še v letošnjem letu združiti v aktiv, na katerem bi jim nudili potrebno strokovno pomoč. Prizadevajo si, da bi se vsak slušno prizadeti otrok oziroma otrok slušno prizadetih staršev kar najhitreje vključil v organizirano varstvo, se naučil govora in komuniciranja.

Večina članov društva je zaposlenih, vendar pa gre pretežno za nizko izobrazbeno strukturo.

Pa še na eno težavo so opozorili. V Sloveniji nimamo enotnih gibov, s katerimi naj bi se spoznavali. Prizadevajo si, da bi bilo to vprašanje v kar najkrajšem času razrešeno.

M. Zakošek

Prehodili del Ciglarjeve poti

Slovenijo prepleta že več kot štirideset poti. Velenjsko planinsko društvo bi rado pri svojih članih vzbudilo še večje zanimanje za posamezne transferzale, zato v svoje izlete vključuje tudi poti, ki so samo del planinskih poti. Ko se pohodniki vrnejo domov polni novih vtisov in očarani od naravnih lepot, potem začeto pot s prijatelji ali družino speljejo tudi do konca. Nedeljski izlet je bil namenjen prav temu cilju, saj so planinci prehodili le del Ciglarjeve poti.

Za Ciglarjevo pot se planinci radi odločajo v času dopustov. Vodi od Drave do Jadrana in je del evropske pešpoti Baltik—Wachau—Jadrán. Označuje jo rdeč krog z rumeno piko, ponekod pa še rdeč ali rumen E6. Pot naj bi utrjevala spoznanje o nujnosti varovanja narave in človekovega okolja ter medsebojnega razumevanja in miru v svetu. Ciglarjeva pot ima 36 kontrolnih točk in jo je brez posebnih terenskih težav moč prehoditi v 12 do 14 dneh. Takšen oddih je zanimiv, rekreativen in cenen. Popotnik pa na poti spozna naravne, kulturne in zgodovinske znamenitosti, zanimiva pa so tudi srečanja z ljudmi in njihovim načinom življenja.

50 velenjskih ljubiteljev planin

se je v nedeljo, 12. junija, odpravila na pot. To je bila pisana in vesela družina. Pot jih je z Rekovim avtobusom vodila do Trojan, od tam pa peš na Limbarsko goro in v Moravce. Mnogi so šli po tej poti prvič, zato je bilo vse še bolj zanimivo. Pri gostilni na Dolinah je bil krajši postanek. Na hiši je spominska plošča, ki opozarja mimoidoče, da so v njej ubili gospodarja in gospodinj, ker sta sodelovala s partizani. Velenjski planinci so tukaj zapeli nekaj partizanskih pesmi, potem pa so nadaljevali pot proti Limbarski gori. Vreme je bilo lepo, pred seboj pa so imeli še dve uri hoje. Bilo je kot bi se sprehajali po parku. Njive so bile skrbno obdelane, okolica hiš čista, povsod je bilo veliko cvetja. Pred Golčajem je bil spet kratek počitek. Tam je zapuščen cerkev, nad njo pa na manjši vzpetini lep in urejen spomenik padli Radomeljski četni in šestim neznanim borcem, ki so se jih planinci spomnili z minuto molka. Po treh urah in pol hoje so planinci prispeli na cilj. Tu je bilo dosti časa za okrepčilo, sončenje, ogled cerkve, pogovore. Veselo razpoloženi so se nato spustili čez Serjuče v Moravce. Tam so si ogledali še muzej in trg.

Bogatejši zaradi novih spoznanj in lepih doživetij so si planinci obljubili, da se dobe čez 14 dni na Kofcah.

Julijana Hočevar

Lovska družina Škale

Veliko postorili v lovišču

Lovska družina Škale ima 45 članov, dva pripravnika in štiri častne člane. Lovci se prizadevno vključujejo v dogajanje v krajevni skupnosti, med drugim vsako leto v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami pripravijo proslavo za krajevni praznik — 30. april in praznik dela 1. maj, sodelujejo na raznih športnih prireditvah, tudi sami organizirajo prireditve pri lovskem domu na Ljubeli v streljanju na glinaste golobe. Sodelovali pa so tudi na letošnjem pustnem karnevalu v Titovem Velenju in na pol v šali napolj zares predstavili težave v družini. Njihov dom je odprt vse nedelje v sezoni.

Škalski lovci so tudi v preteklem letu uspešno gospodarili. Za zimsko krmiljenje divjadi so pripravili številna krmišča. V ta namen so imeli na voljo kar 3.000 kg kromarje, ki so jo pridelali na lastni njivi, precej kromarje pa so pustili na njivi neobrane kot naravno hrano za fazane. Pri krmiljenju divjadi so jim pomagali tudi šolarji, saj so nabrali približno 1500 kg divjega kromarja, za divjad pa so pripravili tudi veliko manjvrednega sadja. Poleg tega so nabavili 400 kg krme za ptice, 100 kg za fazane in prav toliko kg pšenice. Posejali so približno 6 arov krmnega ohrovtja, katerega ima sredi pozimi najraje, založili so še 75 solnic, na novo pa so jih naredili 18, tako da jih imajo sedaj skupaj 93 in kot ugotavljajo, jih sredi dobro obiskuje. Na novo so izdelali tudi dve visoki preži, obnovili pa so jih pet. Obnovili so tudi skoraj vsa krmišča za divjad, dve krmišči pa so naredili novi. Poleg tega so obnovili tudi prilagoditveno oboro za izpust fazanov. Tako so nabavili 200 fazanov kebekov, ki so jih kasneje izpustili. Za krmiljenje in kontrolo so organizirali dežurno službo v kateri so sodelovali vsi člani družine. Kljub prizadevanjem na je bil v preteklem letu uspeh nabave fazanov skromnejši od prejšnjih let, kajti kragulji so množično odnašali fazane.

Lovci so v preteklem letu očistili 1.800 m lovskih stez. Za vse to delo so uporabili 859 ur. Pri vzdrževanju ceste do doma in za razna dela pri domu in okrog njega so opravili še 207 prostovoljnih ur. Vsi skupaj so v lanskem letu opravili v svojem lovišču tako kar 1366 prostovoljnih ur ali povprečno

vsak član 41 ur. Sodelovanje lovcev pri prostovoljnem delu pa je seveda različno, tako je eden od lovcev opravil le 6 ur, najprizadevnejši lovec pa kar 93 ur.

Tudi v preteklem letu so gospodarili po letnem načrtu, ki je sestavljen del petletnega gospodarskega načrta. Tega pa jim doslej ustrezni organ pri skupščini občine Velenje še ni potrdil, in sicer z obrazložitvijo, češ da ima družina previsok stalež damjakov. Lovci ne razumejo, zakaj naenkrat takšen odpor gozdnega in kmetijskega gospodarstva proti tej plemeniti divjadi. Danes namreč damjakov že skoraj ni, odselili so se neznano kam in le občasno se pojavi nekaj košut, zato je tudi škoda, ki jo povzročajo te živali majhna oziroma je skoraj ni. Drugi razlog, da še nimajo potrjenega gospodarskega načrta pa je neurejena meja z lovsko družino Velenje. Škalski lovci pravijo, da krivda ni na njihovi strani, saj so pravočasno posredovali vse zahtevane dokumente na skupščino občine Velenje vključno z novim opisom meje, za katero so se sporazumeli z Lovsko družino Velenje.

Odstrel načrtovane divjadi so v glavnem uresničili, razen pri zajcu in fazanu. Tako so v preteklem letu v svojem lovišču uplenili skupaj 56 srnjadi, od načrtovanih 68, to je za 12 manj kot so predvidevali. Uplenili so 30 srnjakov, 16 srn in 10 srninih mladičev. Med damjaki so ustrelili 1 košuto od načrtovanih 8, od 4 načrtovanih gamsov so ustrelili 3, gozdnih jerebov 3, rac mlakarice pa od načrtovanih 30 le 10.

Lani so našli 15 poginulih živali (11 srnjadi in 4 zajce). Od tega sta bila dva srnja mladiča "povožena". V preteklem letu so lovci uspešno zatirali vse prenašalce stekline in roparice. Med drugim so uplenili kar 71 potepuških psov, 119 potepuških mačk, 14 lisic, 54 vran, 6 srak, 116 šoj itd. V letu 1982 so izplačali 5 odškodninskih zahtevkov v vrednosti 20.400 dinarjev za škodo, ki jo je povzročila divjad, poleg tega pa so odškodovanec nudili tudi žico za ograditev kulture.

V zadnji sezoni so trije člani uspešno opravili tečaj za mentorje, v lovske vrste pa so sprejeli dva kandidata pripravnika. (s. v.)

MILČNIKI SO ZAPISALI

PODLEGEL POŠKODBAM

Prejšnji terek ob 13.45 uri se je na Koroški cesti v Šoštanju zgodila huda prometna nesreča, v kateri sta bila udeležena voznik kolesa z motorjem Darko Jelen iz Raven pri Šoštanju in voznik tovornega avtomobila CE 173-327 Jože Hudovernik. Nesreča se je pripetila zaradi nepravilnega zavijanja voznika tovornega avtomobila ter neprimerne hitrosti in nepravilnega prehitevanja voznika kolesa z motorjem. V nesreči se je hudo telesno poškodoval Darko Jelen, ki je zaradi poškodb na kraju nesreče umrl.

IZSILJEVAL PREDNOST

Dan kasneje, nekaj po 16. uri, se je na cesti Simona Blatnika v Titovem Velenju v bližini prodajalne plina zgodila lažja prometna nesreča. Nesrečo je zakrivil voznik kombija MB 189-606 Ervin Mlekusi iz Maribora, ki je izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila CE 164-261 Rudolfu Ramšaku iz Zavodnj. V nezgodi so se lažje telesno poškodovale tri osebe.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

V terek, 28. junija ob pol osmih zvečer so delavci postaje milice pripehili v prostor za pridržanje vinjenega I. f. Ta je v popoldanskem času v bifeju zvočnik v Gorici razbijal steklenico, se neprimerno vedel do gostov lokala in bil seveda preveč glasen. Kljub večkratnim opozorilom s svojim

»zvornim« obnašanjem ni prenehal. Nadaljnje razbijanje so mu preprečili miličniki, ki so zoper njega podali še predlog sodniku za prekrške.

Se isti dan, vendar dobro uro prej, so se stekli na stari tržnici v Titovem Velenju O. S. E. S. A. N. K. A. K. H. in Č. E. Pretepe se je začel zaradi nekaterih družinskih zadev, vročkovneži pa so v njem uporabili vse, kar jim je prišlo pod roke (nože, kole). Najhuje jo je skupil A. N., ki so ga morali prepeljati v celjsko bolnišnico. Vsi udeleženci pretepa pa bodo morali svoje dejanje opravičiti pred javnim tožilecem.

xxx

Pred tednom dni sta se v zelo zgodnjih jutranjih urah sprla v zasebnem stanovanju na trgu Edvarda Kardelja zakonca Zavišič. Vinjeni mož je grozil ženi z nožem. Pomiril se ni niti ob prihodu miličnikov. Ti so ga odpeljali na postajo milice, kjer je »preživel« preostali del noči. Za svoje dejanje pa se bo moral zagovarjati še pred sodnikom za prekrške.

xxx

Povsem po svoje sta proslavila rudarski praznik V. J. in S. Z. Slednjeje na prireditvi na gradu napadel V. J., ki se je pred njegovimi udarci samo branil. Miličniki so morali vinjenega pretepača pridržati v za to primernih prostorih na postaji milice. Med treznjenjem pa je S. Z. povedal tudi nekaj osebnih podatkov, ki jih prej ni hotel izdati.

mkp

Pa ja ne!

Vse kaže, da so gradnjo glasbene šole tako dolgo odlašali, da jim je prostor zasedel Luna park. Pa ja ne, da bodo sedaj, ko so se končno zmenili o gradnji, morali iskati lokacijo kje drugje?

Poleg tega pa ta Luna park v času, ko povsod ugašamo vsako odvečno žarnico, da bi tako v času pomanjkanja energije kar največ

pripomogli stabilizaciji našega gospodarstva, brez sramu sveti včasih še pozno v noč.

Slišali pa smo tudi, da se bližnji prebivalci nad hrupom precej pritožujejo in se sprašujejo, kdo je dal soglasje za postavitev tega zabavišča prav sredi naselja. Menda je bil to svet K. Desni breg.

Se enkrat

„Zakaj tako slaba založenost?“

V našem času z dne 30. 6. 1983 je bil objavljen članek pod naslovom »ZAKAJ TAKO SLABA ZALOŽENOST«.

Glede na to, da je članek vseboval precej izmišljenih stvari, ki kolektiv MARKETA Šmartno ob Paki in TOZD PRODAJA Šoštanj dolžna dati nekatera pojasnila.

1. Menimo, da v sedanjem času ne moremo primerjati založenosti z obdobjem izpred nekaj let nazaj, kdor to dela očitno ni dojel problemov naše družbe preskrbe. Vsi vemo, da na trgu manjka mnogo artiklov ne samo tistih, ki so navedeni v članku in če se kdo hujuje nad pomanjkanjem smo lahko to predvsem trgovci, ki živimo od prodaje in nam ni vseeno kaj in koliko prodamo.

2. Razumemo, da je posebej občutljivo pomanjkanje artiklov, ki jih potrebujemo vsak dan, t. j. kruh, mleko, jogurt, zelenjava, sadje in še kaj. Analiza zadnjih mesecev kaže, da je nekajkrat res zmanjkalo navedenih artiklov, ampak to ni bilo praviloma. Takšno občasno pomanjkanje se v sedanjem času dogaja v vsej Sloveniji in MARKET Šmartno ob Paki ni nobena

izjema. Pri tovrstnem blagu smo popolnoma odvisni od dobavitelja, ki nam ne izdobi bodisi pravočasno ali v dovolj velikih količinah navedenega blaga. Predlagamo, da naj pisec v prihodnje navede konkretnije podatke.

3. Glede preskrbe z mesom so v preteklih mesecih bili še posebni problemi zaradi neusklajenosti cen med odkupno, nabavno in maloprodajno ceno.

4. Pod nazivom MARKET razumemo trgovino, ki ima nekoliko širši asortiman blaga prilagojen za kraje, kjer ni drugih specializiranih prodajal. Zato je razumljivo, da ima Market širši izbor industrijskega blaga glede na zahteve kupcev.

5. POTOŠNISKI SVET v Šmartnem ob Paki redno ocenjuje preskrbo v kraju in o tem poroča organom Krievne skupnosti. Če kdo od tovrstnih trgovcev s preskrbo, potem bi bilo prav, da to zaupa kolektivu Marketa ali Potošniškemu svetu.

Ta pot v tem primeru ni bila opravljena, zato ocenjujemo, da ima članek druge namene.

Vodja Marketa: Hilda Trop

V torek na velenjski tržnici

Borovnice, ribez, lubenice

Ta torek je bila velenjska tržnica zelo dobro založena, pa tudi prodajalcev je bilo več, kot je običajno.

Prodajali so že prve letošnje lubenice po 70 dinarjev za kilogram. Novost so bile tudi smokve (cena 100 dinarjev). Še nekaj smo opazili: izredno lep ribez po 60 din košarica in višnje po 100 din, ki sta jih prodajala fant in dekle iz Podkrajja. Branjevka pa je za tiste, ki nimajo časa sami v gozd, prodajala borovnice po 200 din za kilogram.

Solata je bila pri vseh prodajalcih po enotni ceni 60 din za kilogram, kar je precej glede na to, da jo je sedaj na vseh vrtovih veliko. Krompir je bil po 40 din, pri para-

dižniku pa so cene že različne — kupite ga lahko po 80 ali 100 din, čebulo po 60 ali 70 din, breskve pa lahko dobite tudi že za 40 din kilogram. Po takšni ceni so jih prodajali Pik Vinkovci tozdr Plantaže Borinci, vsi ostali pa so jih imeli po 50 din, marelice pa so bile še vedno po 100 din za kilogram. Češnje gredo že h koncu, prodajali so jih malo, na se te so bile precej slabe, čeprav cena ni bila tako nizka: 50 ali 70 din je bilo potrebno odšteti zanje.

Trg počasi s svojo založenostjo dobiva pravo podobo, samo cene ostajajo še naprej precej visoke pa tudi med posameznimi ponudniki še vedno ni prave konkurence.

Šolarji, pridite!

vzgojteljce mate sote nado med počitnicami, od 5. julija naprej, opravljale prav posebno delo. Poskrbele bodo za šolsko mladino, ki želi del svojega prostega časa preživeti s svojimi vrstniki.

Vsem tem bodo vzgojteljce na voljo na treh igralnih prostorih na centralnem igrišču ob Saleški cesti ob 10. ure

dopoldna do 13. in popoldna od 16. do 19. ure. Na prostoru pri otroškem vrtcu Vrtiljak in na igrišču pri Rekovih družbenih prehrani pa vas bodo vzgojteljce čakale samo dopoldna. Prav je, da ste tam že od 10. do 11. ure, da boste lahko ali tudi na krajše izlete. Vzgojteljce pa bodo že poskrbele, da vam bo prijetno.

Na podlagi Odloka o sprejetju lokacij postavitve kioskov v mestnih območjih Titovo Velenje in Šoštanj (Uradni vestnik občine Velenje, št. 3/83) in po sklepu Komiteta za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja z dne 28. 6. 1983, slednji objavlja

Javni natečaj

za pridobitev ponudb o oddaji zemljišča v zakup za postavitev prodajnih kioskov.

A. SPLOŠNI PODATKI

1. Predmet natečaja so naslednje lokacije:

Štev. KS lokacije	MIKROLOKACIJA
1 Šalek-Gorica	izhod na Celjsko c.
2 Šalek-Gorica	trgovina Merx
3 Šalek-Gorica	peš pot v naselje Šalek-G.
4 Šalek-Gorica	povezna cesta na Konovo
5 Šmartno	dom učencev
6 Šmartno	pod cerkvijo
8 Konovo	križišče Konovske in Škals.
9 Edvarda Kardelja	nova pošta
11 Center-levi breg	Nama
12 Center-levi breg	Elektrotehna
15 Center-levi breg	Avtobusna postaja
16 Center-desni breg	za upravo Vegrad
	most čez Pako na Jenk.
	(most čez Pako ob stari pošti)
17 Stara vas	vrtnarija na Koroški c.
13 Stara Velenje	bencinska črpalka
14 Stara Velenje	nasproti trgovine Železn.
18 Stara Velenje	Partizanska c. 26
19 Pesje	pokopališče Podkraj
20 Pesje	križišče Part. in Uriskove
21 Pesje	tehniška igrišča ob jezeru
22 Pesje	Partizanska c. 64
1 Šoštanj	Levstikova 10
2 Šoštanj	Trg svobode
3 Šoštanj	Avtobusna postaja
4 Šoštanj	križišče Kajuhove in c.
	Matija Gubca
5 Šoštanj	Osnovna šola Koroška c.
6 Šoštanj	naselje Pohrastnik

Razen zgoraj navedenih lokacij so predmet natečaja tudi lokacije v lokalnih oskrbnih središčih Gaberke, Hrastovec-Škale, Gorenje, Florjan-Pohrastnik, Topolšica in Šmartno ob Paki.

2. Dejavnosti, ki jih je možno vršiti po posameznih lokacijah:

- A — okrepčevalnica (brezalkoholnih pijač) — mlečni izdelki, hodi dog, burek, čevapčičarna, burek
B — sadje-zelenjava in osnovni prehranski proizvodi
C — popravilo čevljev, krpanje nogavic in podobno
D — izdelava ključev
E — izdelava in prodaja turističnih spominkov in drobnih lesenih izdelkov
F — trafika, časopisi, revije, loterija
G — cvetličarna
I — slaščičarna
J — svečarstvo

3. Na vseh navedenih lokacijah je obvezna postavitev kioska tipa K-67, ki ga izdeluje IMGRAD Ljutomer.

4. Zemljišča bomo oddajali v zakup za 5 let z možnostjo podaljšanja.

B. RAZPISNI POGOJI

1. Na natečaj se lahko prijavijo družbeno-pravne in fizične osebe. Prednost pri izbiri bodo imele družbeno-pravne osebe in dejavnosti, ki bodo dopolnjevale ponudbo na določenem območju.

2. Vsi zainteresirani morajo v svoji ponudbi navesti oz. priložiti: — ime (firmo) in natančen naslov ponudnika — točno navedbo lokacije in število kioskov, za katere se zanima ponudnik — točno navedbo dejavnosti, za katero se prijavlja (predmet natečaja)

— dokaz o registraciji za opravljanje dejavnosti, ki so predmet natečaja, za fizične osebe pa dokaz, da izpolnjujejo pogoje za pridobitev obrtnega dovoljenja.

3. Interesenti naj svoje pisne ponudbe z zahtevanimi dokazili pošljejo v 14 dneh po objavi oglasa na naslov: Skupščina občine Velenje — Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja, Titovo Velenje, Titov trg 1, z oznako „za javni natečaj“.

4. Na zgoraj navedenem naslovu dobijo zainteresirani tudi vse dodatne informacije, zlasti glede posebnih zahtevanih urbanističnih pogojev, potrebnih soglasij in možnosti priključitve na komunalne vode.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Komite za planiranje,
gospodarstvo in var. okolja

KOLEDAR

Četrtek, 7. julija — Dan izgnancev
 Petek, 8. julija — Elizabeta
 Sobota, 9. julija — Veronika
 Nedelja, 10. julija — Amalija
 Ponedeljek, 11. julija — Olga
 Torek, 12. julija — Mohor
 Sreda, 13. julija — Henrik

MALIOGLASI

PRODAM MOPED JAWA — Babeta. Blaž Dolinšek, Laze 16 C, Titovo Velenje.
 PRODAM omaro za dnevno sobo. Silva Pirc, Saleška 2 C Popoldan.
 KUPIM VIKEND ali parcelo zanj v okolici Titovega Velenja Šifra »Okolica Titovega Velenja«

Zaradi selitve prodam kuhinjo in sedežno garnituro. Naslov v uredništvu.

PRODAM HIŠO v Saleku št. 15, primerno za obrtništvo. Pokličite po telefonu 852-022.
 SOBO IN KUHINJO s souporabo sanitarij iščem. Po možnosti naj bo s posebnim vhom. Alojz Esgeta, Kersnikova 2, Titovo Velenje.
 UGODNO PRODAM GLISER TG-401, komplet s prikolico in motorjem. Informacije po telefonu 063-881-073.

UGODNO PRODAM FORD 17 M, letnik 1971, neregistriran, celega ali, po delih. Jože Pušnik, Salek 50, Gorica, Titovo Velenje.
 PRODAM dobro ohranjeno 5-delno omaro, svetel furnir, za oca, din 6.000,00 in dvodelno omaro za hodnik, skupne širine 2 m za oca, din 3.000,00. Informacije po telefonu 852-481.

PRODAM rjavo zametno sedežno garnituro: trosed — raztegljiv v posteljo, 2 fotelja in okroglo stekleno klusko mizico. Informacije na telefon 852-452.

PRODAM Zavstvo mediteran, letnik 5/1982. Pahovnik, Graškogorska 30, Titovo Velenje.

LEPE MLADIČE, nemški terier, brez rodovnika prodam. Petrovče, telefon (063) 737-227.

PRODAM CAMP PRIKOLICO IMV 390 z baldahinom, letnik 1980: Alojz Polanec, Špeglova 47, Titovo Velenje, telefon 852-203.

PRODAM RENAULT GTL, star 20 mesecev ali menjam za stoenko staro do 2 leti. Naslov v uredništvu.

ZAMENJAM GARSONJERO 22 m² v pritličju v Titovem Velenju za garsonjero ali enosobno stanovanje v Šoštanju. Naslov v uredništvu.

MLADZAKONSKI PAR brez otrok išče opremljeno sobo z uporabo kuhinje in sanitarnih prostorov. Naslov v uredništvu.

PRODAM čoln z motorjem. Cena 50.000,00 din. Franc Mori, Koroška cesta 24, Dravograd.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Četrtek, 7. julija — dr. Hribarjeva (dnevna), dr. Zupančič (nočni)
 Petek, 8. julija — dr. Hrastnikova (dnevna), dr. Prenc (nočni)
 Sobota, 9. julija — dr. Glušič (glavni), dr. Kralj (notranji)
 Nedelja, 10. julija — dr. Glušič (glavni), dr. Kotnik (notranji)
 Ponedeljek, 11. julija — dr. Markovič (dnevni), dr. Zupančič (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 7. julija — dr. Pirtovšek

Petek, 8. julija — dr. Dovšak
 Sobota, 9. julija — dr. Dovšak
 Nedelja, 10. julija — dr. Dovšak
 Ponedeljek, 11. julija — dr. Menih
 Torek, 12. julija — dr. Menih
 Sreda, 13. julija — dr. Menih

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Sobota, 9. julija — dr. Viktorija MEH, Veljka Vlahoviča 49, Titovo Velenje

Nedelja, 10. julija — dr. Viktorija MEH, Veljka Vlahoviča 49, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka 8. julija do nedelje, 10. julija — Peter RIHTARIČ, dipl. vet., Prešernova trg 7, Šoštanj, telefon 881-143

od ponedeljka, 11. julija do četrta, 14. julija — Franc BLATNIK, dipl. vet., Prešernova 22/e, Titovo Velenje, Telefon 853-253.

GIBANJEP

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Poroki:

Aleksander DREV, roj. 1959, strojni tehnik, Lokovica 18/b in Majda VERDNIK, roj. 1959, višja med. sestra, Šoštanj, Aškerčeva 24; Jakup TOVRLJAN, roj. 1951, projektant-konstruktor, Veliki vrh 28 in Marija KONEČNIK, roj. 1958, živilski tehnik, Veliki vrh 28.

Smrti:

Marija VAJDL, inv. upokojen-

ka, Lepa njiva 95, stara 60 let; Fridrik BORŠIČ, upokojenec, Nimbo 29, star 80 let; Ivana KOBAL, upokojenka, Prebold 146, stara 74 let; Karel JESENČNIK, inv. upokojenec, Mislinja 65, star 60 let.

MATIČNI URAD TITOVO VELENJE

Poroke:

Jožef ŠTİMULAK, roj. 1960, avtomehanič iz Klanca in Stanka BRACIČ, roj. 1964, ekonomski tehnik iz Titovega Velenja; Branko ERBUS, roj. 1961, čuvaj iz Titovega Velenja in Marija KAVIČ, roj. 1965, prodajalka iz Titovega Velenja; Boško SKALE, roj. 1957, delavec iz Titovega Velenja in Anita ZUPANC, roj. 1964, delavka iz Titovega Velenja; Franjo KNEZ, roj. 1959, prometni tehnik iz Medloga in Dragica TURNŠEK, roj. 1959, medicinska sestra iz Kavč; Drago ZAKONŠEK, roj. 1956, rudar iz Titovega Velenja in Marita GERTRUDA, roj. 1958, medicinska sestra iz Kölna.

OBVESTILO!

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da sem se preselil v nove poslovne prostore, na Kardeljevem trgu št. 1 v Titovem Velenju. Se priporočam!

FOTO — TEKAUC

CSŠ

Center srednjih šol
TITOVO VELENJE
neom. sol. odgovornost

Center srednjih šol Titovo Velenje
Srednja elektro, kovinska in računalniška šola

TEČAJI TUJIH JEZIKOV 1983/84

V naslednjem šolskem letu nameravamo organizirati naslednje jezikovne tečaje:

SEPTEMBER 1983

Začetni tečaj angleščine

Začetni tečaj nemščine

Tečaj angleščine za zunanjetrgovinsko registracijo v sodelovanju z VEKS Maribor

FEBRUAR 1984

Angleščina 2. stopnja

Nemščina 2. stopnja

Naši tečaji so verificirani pri Zavodu za šolstvo SR Slovenije. Imamo izkušene učitelje in moderno učno tehnologijo. Vsak tečaj traja 80 ur in poteka 2-krat tedensko po 3 ure.

DO VEKOS

DO VEKOS, n. sub. o.,
TOZD TOPLOTNA OSKRBA
Koroška 3 a
TITOVO VELENJE

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD TOPLOTNA OSKRBA objavlja

prosta dela in naloge

1. ZAHTEVNA MONTAŽA OGREVALNIH NAPRAV

(1 delavec)

Pogoji:

— KV monter ogrevalnih naprav

— 3 leta delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

2. 4 NK DELAVCE ZA POMOŽNA DELA NA TERENU

Delo se združuje za določen čas.

Pisne prijave z dokazili naj kandidati pošljejo v roku 10 dni od dneva objave na naslov DO VEKOS Titovo Velenje, Kadrovska služba, Koroška 37 b, Titovo Velenje.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku objave.

ZAHVALA

Umrli je naš dragi mož, oče, stric in svak

Mirko Skaza

uslužbenec v pokoju

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom, znancem in Mirinim sodelavcem iz DO Vekos, ki so nam pomagali v težkih trenutkih, darovali cvetje ter se poslovlili od njega.

Prav tako se zahvaljujemo kolektivu DO RL.V za cvetje in izkazano poslednjo čast, društvu upokojencev Titovo Velenje, Rudarski godbi, upokojenskemu pevskemu zboru ter duhovni-koma.

Posebej se zahvaljujemo primariju dr. Fijavžu in zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Titovo Velenje za dolgoletno zdravljenje.

Žalujemo: žena Marica in hčerka Mira v imenu ostalega sorodstva.

Smrti:

Anton GLUŠIČ, orodjar iz Titovega Velenja, Saleška 19, star 35 let; Ivana HRIBERŠEK, upokojenka iz Hrastovca 20, stara 63 let.

KINO

Četrtek, 7. 7. ob 19. in 21. uri
 LJUBEZENSKI HOTEL NA TIROLSKEM — nemški, seksi komedija. V gl. vl.: Terry Torday

Petek, 8. 7. ob 11. uri
 PLANET PREKLETIH — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: Sean Connery

Petek, 8. 7. ob 19. in 21. uri
 NEDELJSKO KOSILO — domači. V gl. vl.: Bata Živojinović

Sobota in nedelja, 9., 10. 7. ob 19. in 21. uri

PLANET PREKLETIH — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: Sean Connery

Ponedeljek in torek, 11., 12. 7. ob 19. in 21. uri

NENAVADNA PRIČA ZLOČINA — ameriška, kriminalka. V gl. vl.: Nancy Snyder

Sreda in četrtek, 13., 14. 7. ob 19. in 22. uri

RESNIČNE ZGODBE — VI. DEL — nemški, seksi, komedija. V gl. vl.: fantje in dekleta

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 7. 7. ob 20. uri
 NEDELJSKO KOSILO — domači. V gl. vl.: Bata Živojinović

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 9. 7. ob 20. uri
 NEDELJSKO KOSILO — domači. V gl. vl.: Bata Živojinović
 Nedelja, 10. 7. ob 18. in 20. uri
 LJUBEZENSKI HOTEL NA TIROLSKEM — nemški, seksi komedija. V gl. vl.: Terry Torday

Ponedeljek, 11. 7. ob 20. uri
 PLANET PREKLETIH — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: Sean Connery
 Sreda, 13. 7. ob 20. uri
 NENAVADNA PRIČA ZLOČINA — ameriška, kriminalka. V gl. vl.: Nancy Snyder

VIZ — TOZD COŠ VELJKO VLAHOVIČ TITOVO VELENJE

Razpisna komisija
 sveta COŠ VELJKO VLAHOVIČ

razpisuje

po 78., 79., 80., 81. in 82. členu Statuta TOZD COŠ Veljko Vlahovič dela in naloge

VODJE GOSPODARSKIH IN SPLOŠNIH ZADEV

Kandidat mora izpolnjevati:

- splošne z zakonom in družbenim dogovorom o urejanju kadrovske politike določene pogoje
- pogoje določene z Zakonom o osnovni šoli
- najmanj 3 leta izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu
- opravljen strokovni izpit
- aktiven in pozitiven odnos do pridobitev socialistične revolucije in NOV in do samoupravljanja, pozitiven odnos do krepitve bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti
- strokovne, organizacijske, delovne in gospodarske sposobnosti

Kandidat bo imenovan za dobi štirih let.

Kandidati morajo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev poslati v roku 30 dni po objavi razpisa na naslov:

VIZ TOZD COŠ VELJKO VLAHOVIČ TITOVO VELENJE, Efenkova 60, z oznako „za razpisno komisijo“.

Kandidati bodo obveščeni najkasneje v 30 dneh po preteku roka za prijavo.

ZAHVALA

Kako bridko je spoznanje, da te ni več med nami, da je ob tragični nesreči ugasnilo tvoje mlado življenje, a v naših srcih bo spomin na tebe večno živ, naš ljubljeni sin in brat

Darko Jelen

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za pomoč v teh težkih trenutkih, za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Še posebno se zahvaljujemo družinam Praprotnik, Blažič, Stropnik, Nahtigal, Naveršnik ter sosedu Geliki Krt. Zahvaljujemo se OO ZSMS Ravne, sošolcem in profesorjem CSŠ Titovo Velenje, pevskemu zboru Ravne za zapete žalostinke, vsem govornikom, posebno še tov. Hudomalu. Posebna hvala DO Vegrad-TOZD Lesna Šoštanj ter kolektivu Škotnik.

Globoko žalujemo: mamica Ivanka, atek Stanko, brat Branko, sestra Vanja in Stanka, nečakinja Jasmina, stari starši, boter Maks in teta Justina

ZAHVALA

ob boleči in preračni izgubi drage žene, mame in sestrež

Darinke Postrpinek

iz Podgorja 22

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, pomoč v najtežjih trenutkih in darovano cvetje ter vence.

Posebna hvala dr. Žičkarju, govornikom, pevsem in duhovniku za opravljen obred.

Žalujemo: mož Jože, sin Darko, hčerka Gabriela z možem Danilom, sestra Marica in Stanka z družinami ter drugo sorodstvo

Oj zemlja širna, zemlja lepa,
 ti vsa si bila moja last,
 zdaj tesna kletka me zaklepa,
 ko ujel sem se v nesrečno past.

S. Gregorčič

V SPOMIN

11. julija 1983 bo minilo žalostno leto, od kar je za vedno, mnogo, mnogo prezgodaj odšel od nas dragi sin

Stanislav-Slavči Pirečnik

iz Skornega

Nenadoma je nesrečno si nas zapustil, a v naših srcih živi in boš živel vedno. Sleherni dan mislimo nate in se te spominjamo.

Hvala vsem, ki se ustavite ob njegovem preranem grobu, mu prižigate svečo, prinesete rože, hvala vsem, ki se ga spominjate.

VSI TVOJI

Saleški Andi 83

Piše: Ivč Kotnik

(Nadaljevanje)

Pot nas je vodila iz Zagreba preko Pariza, Gvadalupe, Carakasa, Bogote v Limo, kjer smo po krajših zapletih, predvsem s prtljago, sorazmerno hitro odpotovali proti severu Peruja, kjer je tudi naš cilj, oddaljeni od Lime okrog 600 km.

Koristili smo redne avtobusne prevoze in to brez vsakih posrednikov in tu smo seveda ogromno prihranili. Na sploh lahko zapišemo, da sem nad Perujem izredno presenečen, saj sem po pripovedovanjih pričakoval deželo, ki je malo razvitejša od Nepala. Naletel pa sem na pravo naspotje. Za Peru bi lažje napisal, da je malo slabši od Amerike. Motijo me le ogromne razlike med revnimi in bogatimi ljudmi. Tako imajo tudi avtobusni promet po glavnih cestah veliko boljše organiziran kot na primer pri nas in tudi sami avtobusi se z našimi ne morejo primerjati. Iz Lime do Jungaia, ki leži že 2.500 metrov visoko pod pobočji Bele verige, se vozimo več kot 600 kilometrov

daleč čez preko 4.200 metrov visoke oreleze in že samo ta pot je, kljub temu, da jo večino prevozimo ponoči, pravo doživetje. Ne glede na to, da se vozimo za moje pojme s super modernim avtobusom, na vsaki postaji pride nanj nekaj beračev, ki prosijo za hrano. Tak je pač Peru, prosijo domačini, vsak se po svoje bori za kosček kruha in tako tudi

beračenje tu ni najbolj nečastno delo.

V Jurgeju nakupimo v glavnem vso hrano, saj bi bil transport iz domovine predrag. Mišlim, da smo tudi tu ravnali pravilno, saj je izbira pestra, hrana pa ni pretirano draga.

Potem se skoraj ves dopoldan prerekamo s privatnimi prevoz-

niki, za koliko njihovih solesov nas bodo peljali v 20 km oddaljeno gorsko dolino Jan Ganuco, ki je naše izhodišče za vzpone.

Ceno si kar sami zbijajo za več kot sto procentov, nekaj pa seveda prispevamo še mi.

Tako 1. junija popoldan postavimo bazo ob žuborečem ledeniškem potočku, v senci iz neznanih dreves sestavljenega gozdička, ki nam bo ob sončni pripeki še kako koristen.

Tukaj je namreč, ne glede na zimski čas, podnevi zelo toplo, ponoči pa seveda zelo mrzlo in tudi zato so Andi posebno gostvo. Ker smo sorazmerno zgodnji obiskovalci, sezona plezanja se šele pričinja, je tudi vreme temu primerno. Naslednje jutro nas pozdravljajo težki oblaki, ki segajo skoraj do šotorov. Iz njih tudi neprestano rosi. Tako niti na aklimatizacijske priprave zaenkrat še ni misliti.

Prepričan pa sem, da se bo tudi vreme kmalu stabiliziralo in da bomo lahko še vse visoke cilje dosegli!

Toliko za sedaj, upam, da se bom še lahko kaj oglasil.

Prometna varnost

Akcija varnostni pas

Navada je, da v poletnih mesecih organiziramo najrazličnejše preventivne prometne akcije. Eno izmed njih so pripravili prejšnji teden na obeh črpalkah v Titovem Velenju. Člani združenja šoferjev in avtomobilstov so skupaj s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter pionirji-prometniki izvedli akcijo »varnostni pas«. Ustavljali so voznike, ugotavljali, če so privezani in jih spraševali, kaj mislijo o varnostnih pasovih.

Četrtekova akcija so organizirali predvsem zato, da bo ugotovili, kako vozniki upoštevamo 35. člen zakona o temeljnih varnostnih cestnega prometa, ki pravi, »da voznik in oseba, ki se vozita v motornem vozilu, ki ima vgrajene varnostne pasove, morata biti privezana z njimi, dokler vozi vozilo v prometu na javni cesti.« Pomembno pri vsem tem pa je, da je omenjeni zakon pričel veljati 1. maja preteklega leta, kazni pa bodo pričele veljati 1. januarja leta 1985.

Četrtekova akcija je bila sestavni del akcije NNPP. Od 14. do 17. ure so ustavili 1367 vozil. Z varnostnim pasom je bilo pri-

vezanih vsega 49 voznikov in sopotnikov in od tega vsaj polovica tujcev. Dvesto voznikov so tudi anketirali. Na vprašanje ali vedo, da je privezovanje obvezno je 186 voznikov odgovorilo pritrdilno, 14 voznikom pa je zakon neznan. Med drugim je 147 voznikov dejalo, da je privezovanje potrebno, 53 pa jih je zatrjevalo, da je to nesmiselno. Odgovarjali so tudi takole:

»Na odprti cesti je privezovanje primerno, drugače pa ne; privezovanje je potrebno, če je velik promet, pri daljših vožnjah in na avtocesti; ne privežem se zato, ker je med žrtvami prometnih nesreč več tistih, ki so bili privezani; privezanost je odvisna od hitrosti vožnje in podobno.«

Menimo, da k temu ni potrebno dodajati kaj več, saj rezultati dovolj govorčno kažejo, kako (ne)upoštevamo zakon in kaj menimo o obveznem privezovanju z varnostnim pasom. Poudariti velja, da je večina tujcev, ki prihajajo iz dežele, kjer privezovanje ni obvezno, kljub temu privezanih. Nam to kaj pove?

B. Mugerle

V Pesju skakalnica iz umetne snovi

Pomembna pridobitev za razvoj skakalnega športa

Veliko ljubiteljev smučarskih skokov se je v ponedeljek dopoldne zbralo v gozdu nad Pesjem, kjer so z velikim zanimanjem spremljali za sedanjí čas kar malce nenavadno tekmovanje — smučarske skoke. Seveda to niso bili skoki na snegu, ampak na skakalnicah iz umetne snovi (33 in 18 metrska), ki so ju slovesno odprli v ponedeljek v počastitev praznika borca, dneva rudarjev in praznika krajevné skupnosti Pesje. Velenjski smučarski delavci in krajaní so se zelo razveselili, da je v ponedeljek prišel med njih tudi naš zvezni trener A smučarske skakalne reprezentance Danilo Pudgar, katere mu so močno zaploskali, ko je v otvoritvenem skoku brezhibno pristal na 26 metrih. Danilo Pudgar je tudi zelo pohvalil ta novi objekt in dejal, da je tehnično brezhiben ter eden najlepših v Sloveniji. S tema dvema skakalnícama, pa tudi s 10-metrsko pri velenjskem gradu, ki je prav tako iz umetne snovi, so v Saleški dolini dane nove izredne možnosti za razvoj tega športa. Že sedaj pa raste izredno nadarjen rod mladih tekmovalcev. Med njimi Golob, Pušnik, Pogorelničnik, Dolar, Čepelnik, Kanduti in Mihelič.

V priložnostnem otvoritvenem govoru je Tone Hladin, član organizacijskega odbora dejal, da so se za plastificiranje skakalnic v Pesju odločili predvsem zaradi ustrezné lege in primernosti objekta. Tudi ta objekt je dokaz, da se da s pridnimi rokami veliko storiti. Vrednost skakalnic, ki so bile razen plastike, narejene izključno z udarniškim delom, se ne da oceniti. Vemo, da je material stal 1,2 milijona dinarjev, ne vemo pa, koliko stanje izvršene ure opravljenega dela, ki jih je bilo samo za pripravo objekta in položitev plastike več kot 4.000, da ob tem sploh ne omenjamo prostovoljnega dela pri izgradnji skakalnice pred 25 in njeno obnovi pred šestimi leti. Ne vemo, koliko so stale poti in izguba družinskega časa, ko smo opravljali ta dela; pa to tudi ni važno, saj smo delali za to kar danes imamo, je dejal Tone Hladin. Med člani smučarske skakalne kluba Titovo Velenje in krajaní Pesja, ki so se še posebej izkazali, je gotovo

trebja omeniti starost smučarskega skakalnega športa v Saleški dolini. Lojzeta Jevšenaka, ki je k vrsti navadnih objektov dodal še plastični skakalnicí, Franca Dolarja, Milana Hladina, Toneta Pogorelničnika, Emila Hudomala, Milana Čepelnika, Roziko Hribar, Slavka Škofljeka, Pavleta Planinca, Darka Kaligara. Ob otvoritvi plastičnih skakalnic so se zahvalili za pomoč pri izgradnji tudi delovnim organizacijam ESO, EKO, Gorenje, RGD Trbovlje, TEŠ, Veplassu, VEKOS-u, Paki, Avtoparki Servisi, SIS za telesno kulturo ZTKO občine Velenje in posameznim obrtnikom. Posebno zahvalo za pomoč pa so izrekli tudi Rudniku lignita Velenje, saj so delavci te delovne organizacije, oziroma posameznih njihovih tozdov, podobno kot že nešteto krat doslej tudi tokrat z svojimi prispevki dokazali, da jim ni vseeno, kakšna je njihova okolica. V zahvalo se bosta objekta imenovala Rudarski skakalnici.

Po otvoritvi so na 33-metrski skakalnici organizirali tudi tekmo, nato pa so najboljši tekmovalci še za rekord skakalnice. Najdaljši je bil Verder (Braslovče-Andraž) s skokom 31,5 m. Rezultati: mlajši cicibani: 1. Zupančič (Zari), 169,2 (12, 12,5), 2. Kanduti (T. V.), 164,2 (11,5, 11); starejši cicibani: 1. Čepelnik (T. V.), 195,4 (14,5, 14,5), 2. Azman Braslovče-Andraž) 168, (13, 14,5); mlajši pionirji: 1. Pogorelničnik (T. V.) 162,2 (22,5, 23,5), 2. Mogel (B. A.), 155,7 (21, 22,5), 3. Dolar (T. V.), 154, (21, 22); starejši pionirji: 1. Pušnik (T. V.) 183,2 (25,5, 25,5), 2. Kugler (Braslovče-Andraž) 176,3 (24,5, 25,5); člani: 1. Debelak (Ilirija Ljubljana) 208,3 (28,5, 29), 2. Kralj (Braslovče-Andraž) 207,9 (28, 28,5); veterani: 1. Pudgar (Lipa Predmeja) 197,3 (26,5, 26,5), 2. Čepelnik 193,8 (27,5, 27,5), 3. Lahovnik (oba T. V.) 153,7 (21, 21,5).

S. V.

Teodor Jelen, predstavnik pokrovitelja delovne organizacije RL.V je izročil skakalnico namenu, Danilo Pudgar pa je opravil otvoritveni skok

Za prehodno rudarsko svetilko

Prvič najboljši Velenjčani

Na tradicionalnem odprtem klubskem pionirskem prvenstvu Jugoslavije v kotalkanju za prehodno rudarsko svetilko je nastopilo doslej rekordno število mladih tekmovalcev. V nedeljo in ponedeljek smo tako lahko videli na kotalkališču kar 95 tekmovalcev iz 7 jugoslovanskih klubov, kot gostje pa so nastopili tudi kotalkarji Poleta iz Opčin iz Italije. Letošnje tekmovanje za prehodno rudarsko svetilko je bilo že četrto, tudi tokrat so ga lepo organizirali velenjski kotalkarski delavci. Na prvih treh tekmovanjih so bili najboljši kotalkarji zagrebškega Medveščaka, letos pa so kot ekipa na zmagovalni oder stopili domači kotalkarji, kar potrjuje nadvse dobro delo v klubu v zadnjih letih.

Rezultati — ekipno: 1. Kotalkarsko drsalni klub Rudar 76, 2. Drsalno-kotalkarski klub Stanko Bloudek 59, 3. Medveščak 29, 4. Olimpija 29, 5. Cinkarna 25 točk itd.; **posamezno: skupina C — pionirji:** 1. Štor, 2. Šinkovec (oba Rudar T. V.); **skupina C — pionirke:** 1. Stanovnik (Stanko Bloudek), 4. Kemperle (Rudar T. V.) **pionirji B 1.** Klasing (Stanko Bloudek), 3. Potočnik (Rudar) — **Pionirke B:** 1. Alenka Oven (Rudar), 6. Svoljšak (Rudar), 8. Goršek, 8. Javornik, 10. Krmpotič, 11. Novak (vse Rudar) **Pionirji A:** Lakner (Cinkarna), 2. Marinič (Rudar) — Pi-

Za konec še aerobika

Olimpijski ogenj

Znano je, da bodo prihodnje leto v Sarajevu zimske olimpijske igre. Olimpijski ogenj, ki bo odšel na pot v domovini olimpijskih iger v Grčiji, bo nato potoval po mnogih krajih naše domovine. 2. februarja prihodnje leto bodo olimpijski plamen prenesli tudi v občino Velenje. V ta namen so na zadnji seji predsedstva OK SZDL imenovali tudi poseben odbor za sprejem in pripravo športnih in kulturnih prireditev, ki naj bi spremljale to manifestacijo v naši občini.

(sv)

Kriterij slovenskih mest

Režek rekorder

Najbolj zadovoljen na tekmovanju »KRITERIJ SLOVENSkih MEST«, ki ga je v počastitev praznika rudarjev organiziral v soboto velenjski atletski klub, je bil njihov tekmovalac Boris Režek. Marljivo in disciplinirani treningi so se mu obrestovali, saj je s skokom 759 cm v daljavo postavil nov slovenski rekord. Svoj osebni rekord je izboljšal za 6 cm, republiškega pa za centimeter. Pohvaliti je treba najbolj nadarjeno mlado velenjsko tekmovalko Krenkerjevo, ki je 100 m pretekla v času 12,0, to je njen najboljši čas, vendar je bil veter močnejši, kot dovoljujejo pravila za priznanje rekorda. Poleg teh dveh so prvo mesto od velenjskih atletov osvojili še Krajnc na 110 m ovire (15,9), Jugova na 100 m ovire (14,7), Popetru na 1.500 m (4:00,0), Vuk v metu krogla (14,66). Anič na 1.500 m (15:14,7) in Stašeta 4 x 100 m ženske (Krenker, Majhen, Dolinar, Jug) z 49,1. Salamonova je bila v metu krogla 2. (10,25). Fijavž si je s časom 11,5 na 100 m delil 4. mesto. Založnik je kopje vrgel 51,50 m in dosegel 4. mesto, Joštova je 800 m pretekla kot druga (2:20,4). Pečovnikova je v višino preskočila 175 cm in zasedla 3. mesto, na 400 m je bil Štajner 3. (51,7), prav tako Dolinarjeva v daljavi 508 cm, moska štafeta (Matja, Vidali, Fijavž, Režek) pa je osvojila prav tako 3. mesto.

Pionirji prometniki in člani ZŠAM so opravili nadvse zanimivo anketo

(Ne)upoštevanje predpisov

Velikokrat smo pričali, da vozniki ob prometni nezgodi ne ravnaajo v skladu s predpisi. Predvsem to velja za zaščito ponesrečenih potnikov in vozil, zlasti na zadnje vozniki mnogokrat pozabijo. Zaradi take nedoslednosti in malomarnosti pride večkrat tudi do ponovne nezgode.

Podoben primeru smo bili priča pred nedavnim na križišču pri Standardu, ko sta lažje trčili dve vozili. Vozila sta bili le malo poškodovani, voznika pa sta jih kljub temu ustavila kar v križišču in to

vzporedno v smeri vožnje. Seveda ni treba poudarjati, da je parkirišče v neposredni bližini.

Voznik, ki je nesrečo povzročil, je pričel izpolnjevati ustrezni obrazec kar ob svojem avtomobilu. Posebej ni treba poudarjati, v kolikšni meri se je križišče v zelo kratkem času zamašilo in kako dolgo bi vozili močno ovirali promet, če ne bi ustrezno posredoval miličnik. V tem primeru se je vse dobro končalo, premnogokrat pa žal ni tako.

B. M.

Zapora Kidričeve ceste

Ti dni, točneje 27. junija, so Gradisovi delavci pričeli graditi podhod na Kidričevi cesti v Titovem Velenju. Podhod od Name proti novi pošti bo povezan z naseljem Salek II, širok pa bo 6,6 metra. Hkrati s podhodom bodo razširili tudi 300 metrov Kidričeve ceste, od

križišča s Saleško cesto do mostu čez Pako. Nova cesta bo štiripasovna in bo skupaj s podhodom veljala 25 milijonov dinarjev. Dela bodo končali do praznika občine Velenje, je povedal pomočnik vodje gradbišča Darko Orožim.

B. M.